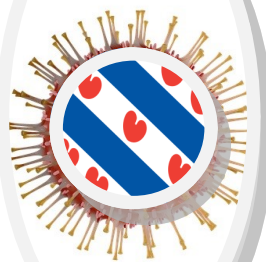

„ÚS SITTE“

GALAMA'S en GALEMA'S DOOR DE EEUWEN HEEN

DRIE HONDERD JAAR “MEYLEMA’S”

Deel 2

**Familiereunie 30 jaar Stichting “Galama's en
Galema's door de eeuwen heen”**

11 juni 2022

29ste Jaargang december 2020

Reünie 2022

Op 25 september 1992 werd de “Stichting Galama's en Galema's door de eeuwen heen” opgericht.

Het doel van de stichting werd destijds als volgt geformuleerd:
Het bevorderen en onderhouden van de familiebanden en voorts al hetgeen met een en ander rechtstreeks of zijdelings verband houdt of daartoe bevorderlijk kan zijn, en dat alles in de ruimste zin des woords.

In 2022 bestaat onze Stichting dus al 30 jaar!

Bij gelegenheid van dit heuglijke feit wordt er 11 juni van dat jubileumjaar een grote reünie gehouden voor alle familieleden. Deze reünie zal plaatsvinden in

Café Bergsma te Easterein. Er is een werkgroep ingesteld die de voorbereiding en de organisatie van deze dag ter hand neemt.

Wij hebben de medewerking van alle donateurs nodig voor het vinden van de (mail) adressen, om alle Galama's en Galema's en hun familieleden te kunnen uitnodigen. Via een apart schrijven ontvangen de donateurs dan ook het verzoek om hieraan hun medewerking te verlenen; we zoeken per familietak mensen die deze adressen voor ons verzamelen.

Wij zullen de donateurs via onze bekende kanalen – familiekrant, website, facebookgroep en e-mails – op de hoogte houden van de voorbereidingen en afspraken inzake deze reünie.

Ideeën en suggesties voor de invulling van deze dag zijn van harte welkom!

Neem hiervoor dan contact op met de secretaris van de Stichting, Gerard Galema: galem024@kpnmail.nl

Reünie 2022

Colofon

Bestuur Stichting „Galama's en Galema's door de eeuwen heen“

Nan Galema: voorzitter, mail: n.galema@kpnplanet.nl

Gerard Galema: secretaris, Website. Digitale stamboom, mail: galem024@kpnmail.nl

Famke Galema: penningmeester, mail: famkegalema@gmail.com

Jan Galema: festiviteiten, mail: jwgalema@gmail.com

Jaarlijkse contributie per automatische incasso.

Krant-donateurs € 10,- en Web-donateurs € 5,-

Inning op de 3e dinsdag in maart van het kalenderjaar.

Incassant ID: NL49ZZZ410043680000

IBAN: NL46RABO0308766814 BIC: RABONL2U

WEBSITE; www.galamas.nl

Redactie. Albert Jan Nossent, Vijzelpad 7, 8051KI Hattem, Tel. 0384442960,

Mail: a.j.nossent@kpnplanet.nl

ISSN 2468-7839

VAN DE VOORZITTER

Medio februari van dit jaar werden wij in Nederland voor het eerst echt geconfronteerd met Covid-19 / het Coronavirus, toen de eerste besmette patiënt in Noord-Brabant werd vastgesteld.

Sinds die tijd beheerst het virus ons leven!

Toen mijn grootouders (van mijn Friese vaderskant geboren in 1894 en in 1899 en van mijn Limburgse moederskant geboren in 1895 en 1897) hun pensioenleeftijd – destijds nog 65 jaar – bereikten, hadden ze al twee wereldoorlogen meegemaakt alsmede de Spaanse griep die meteen na de Eerste Wereldoorlog flink huishield en wereldwijd miljoenen slachtoffers maakte. Voeg hierbij ook nog eens de economische crisis in de vorm van de Grote Depressie in de dertiger jaren van de vorige eeuw, ontstaan na de beurskrach in New York in oktober 1929, én de Koude Oorlog in de vijftiger en zestiger jaren, dan kregen zij heel wat te verduren tijdens hun leven. En ondanks deze tegenslagen wisten mijn grootouders zich hier doorheen te slaan en het dagelijkse leven weer op te pakken.

Dat geldt natuurlijk ook voor onze voorouders die in hun leven veelal werden geconfronteerd met vele ongemakken, in de vorm van rampen (overstromingen, droogte, stormen, branden), armoede én pandemieën.

Denk hierbij aan de pest (zwarte dood) die tussen 1300 en 1700 een derde van de Europese bevolking uitroeide en de hiervoor genoemde Spaanse Griep die in de nadagen van de Eerste Wereldoorlog tussen de 50 en 100 miljoen slachtoffers maakte. Daarnaast eiste cholera, tyfus, tuberculose en pokken in de loop der eeuwen ook vele levens. Onze voorouders en de artsen / chirurgijnen stonden machteloos tegenover deze ziekten; hele gezinnen en dorpen werden uitgeroeid. Epidemieën waren in het verleden doodsoorzaak nummer één! De virussen waren onzichtbaar en waarden soms vele jaren rond; wanhopig konden de mensen destijds niets anders doen dan elkaar ondersteunen, bidden, veldkruisen oprichten en kapelletjes bouwen bijvoorbeeld ter ere van de pestheilige St. Rochus. In de Middeleeuwen werden dodelijke besmettelijke ziekten vooral gezien als de straf van God. De geestelijken riepen de bevolking op tot boetedoening en hun leefwijze naar Gods regels te veranderen. Veel schilders in die tijd beeldden ziektes of zieke mensen uit!

Als je een of meerdere stambomen goed “leest” en opmerkt dat meerdere voorouders in eenzelfde periode zijn overleden of dat je gezinnen tegenkomt, waarbij veel baby’s dood geboren werden of vrij snel na de geboorte overleden, is het interessant om na te pluizen of er in die tijd epidemieën voorkwamen in combinatie met andere omstandigheden, zoals armoede, wat in die tijd veel voorkwam.

Met een overzicht van epidemieën uit onze geschiedenis is het wellicht te verklaren waaraan onze voorouders zijn overleden, zeker als een groot aantal van hun kinderen al op jonge leeftijd overleed en daarnaast ook nog hun vader en/of moeder het leven liet. Destijds werden dan ook veelal z.g. “pesthuwelijken” gesloten, waarbij jonge weduwen en weduwnaren opnieuw - al dan niet met elkaar - huwden, met name als er kinderen achterbleven.

Pandemieën horen bij het leven en bepalen regelmatig de loop van de wereldgeschiedenis; de geschiedenis leert echter ook dat pandemieën -doorgaans ontstaan door ontdekkingsreizen, handels- en reisverkeer en oorlogen. De besmettelijke ziekten grijpen daarbij om zich heen als ze op plekken opdoemen waar de mensen er nog geen afweer tegen hebben.

Ook Covid-19 heeft inmiddels een “reis gemaakt” over de gehele wereld.

Uit mijn kinderjaren (ik ben geboren in 1952) herinner ik mij nog heel goed de onrust die de Koude Oorlog, en met name de bouw van de Berlijnse muur bij mijn ouders veroorzaakte. De angst voor een nieuwe – Derde Wereldoorlog – was groot. De eerste “pandemie” die ik meemaakte en ook aan den lijve ondervond, was de Hongkonggriep tussen 1968 en 1970. En de eerste echte “crisis” in mijn studententijd was de wel bekende oliecrisis aan het begin van de zeventiger jaren van de vorige eeuw. Van deze laatste crisis herinner ik me nog de beelden van rolschaatsende en fietssende kinderen op de snelwegen.

Aan het begin van de eenentwintigste eeuw maakten de gebeurtenissen op 9/11 met de aanslag op het World Trade Centre – de Twin Towers - in 2001, wereldwijd veel los. Toen ik deze plek Ground Zero in 2015 bezocht, was ik ten zeerste onder de indruk van de tragedie die destijds had plaatsgevonden en zo’n impact had op de wereldgeschiedenis in dat decennium. Tenslotte staat mij de kredietcrisis (beter bekend als de bankencrisis) van 2007 tot 2009 nog goed voor ogen; veel mensen werden werkeloos en de jaren erna voelde men de gevolgen door de enorme bezuinigingen die de achtereenvolgende regeringen doorvoerden.

En nu hebben we sinds het begin van dit jaar het Covid-19 virus “op bezoek”. Veel is hierover reeds gezegd en geschreven: de media staan er dagelijks vol van en de tegenstellingen in onze maatschappij zijn erdoor pijnlijk zichtbaar geworden. We klagen over de impact op onze samenleving, onze vrijheid en natuurlijk de gevolgen voor onze economie.

We weten inmiddels al veel meer dan aan het begin van deze pandemie. Maar we weten ook heel veel nog niet en voelen ons ook wel eens even machteloos net als vroeger.

Het virus is er immers nog steeds; de kracht waarmee de tweede golf toeslaat leert ons wat exponentiële groei is, en dat is voor ons opnieuw geen gemakkelijk gegeven. Het zegt overigens ook iets over ons gedrag en over onze verantwoordelijkheid!

De Griekse filosoof Epictetus – die leefde in de eerste eeuw na Christus - geloofde dat alle externe gebeurtenissen door het lot worden bepaald en mensen daar dus geen invloed op hebben; we zouden alles wat gebeurt kalm en nuchter moeten accepteren. Maar eenieder is wel verantwoordelijk voor zijn eigen daden, die we door strenge zelfdiscipline zouden moeten onderzoeken en beheersen.

Veel vragen die we hebben zijn (nog steeds) onbeantwoord. Waarbij de grootste vraag blijft: wanneer en of wordt alles weer het (oude?) normaal? En welke mogelijke toekomstige ontwikkelingen ons nog te wachten staan. En hoe kunnen we ons, als maatschappij, daar het beste op voorbereiden. Welke ontwikkelingen door de coronapandemie hebben een tijdelijk, en welke hebben een blijvend effect?

Mijn en jullie grootouders en voorouders zullen deze vraagtekens destijds ongetwijfeld ook hebben gehad én toch hebben zij hun oude leven na iedere ellendige periode weer opgepakt! En de geschiedenis herhaalt zich: Corona is een wereldramp, maar helemaal niet uniek in de wereldgeschiedenis. Ook wij zullen de draad van het leven ongetwijfeld weer oppakken!

Dit geldt uiteraard ook voor onze Stichting. Wij zagen ons gedwongen om de Brede Tafel in het voorjaar van 2020 te annuleren en ook de geplande donateursdag op 26 september jl. werd afgelast. Gelukkig konden we hiervoor in de plaats op deze dag een Brede Tafel organiseren in Easterein, uiteraard met inachtneming van de Coronaregels. Het voelde goed om weer eens met een aantal trouwe donateurs c.q. Brede Tafelbezoekers samen te zijn in een vertrouwde omgeving. En we hebben meteen een afspraak gemaakt voor een Brede Tafel in het voorjaar van 2021: op zaterdagmiddag 10 april in Easterein.

Voor jullie ligt inmiddels alweer de familiekrant van 2020, zoals jullie gewend zijn aan het einde van ieder kalenderjaar. Het bestuur wenst jullie hierbij veel leesplezier toe!

Wij zijn optimistisch en gaan er vanuit dat onze Stichting in 2022 het 30-jarig bestaan kan vieren met een grote reünie, waarvoor de voorbereidingen intussen opgestart worden middels een hiervoor ingestelde werkgroep.

Ideeën en suggesties voor deze dag die op zaterdag 11 juni 2022 zal plaatsvinden, zijn overigens van harte welkom!

Blijf intussen gezond, zorg goed voor elkaar en zie de toekomst positief tegemoet!

Nan Galema
voorzitter

Fotoalbum Haye Michiels Galama (1853-1923) en Gatske Annes Postma (1860-1920).

Beste lezers van de familiekrant

Dit prachtige fotoalbum van Boukje H. Kingma-Galama is na haar overlijden in het bezit gekomen van mijn ouders Titus en Theodora Galama-Dijkstra in Workum. Nu staat het alweer een aantal jaren bij mij thuis in It Heidenskip. Het is jammer dat zo maar enkelen het kunnen bezien, vandaar dat ik het album heb laten scannen en op internet gezet. Het is nu te vinden op de side van “Warkums erfskip” dit is gemakkelijk te vinden op Google en dan doorklikken naar foto's en vervolgens bij fotoalbum Galama-Postma. Op deze pagina staan meerdere fotoalbums van diverse RK. families die interessant zijn voor mensen die op zoek zijn naar hun familie-roots.

Met vriendelijke groet Michiel Galama, It Heidenskip

Verslag Brede Tafel 26 september 2020

Locatie: Easterein Tjdstip: 14.00-17.00 uur.

Aangemeld: Eelco Galama (Leeuwarden), Famke Galema (Lisse), Jan Galema (Kimsward), Gerard Galema (Utrecht), Ivo Galama (Den Bosch), Nan Galema (Stein), Albert Jan Nossent (Hattem), Gerardus Galema (Tuk), Maikel Galama (Workum), Tineke Galama (Sneek), Frans Boersma (Drachten), Jan Galama (Reduzum), Theo Galema (Workum), Jan Zeinstra (Leeuwarden)

Afgemeld: Er hadden zich 21 donateurs afgemeld

De Brede Tafel wordt geopend met een rondje waarin de aanwezigen vertellen hoe ze de Corona-tijd tot nu toe zijn doorgekomen.

1. Notulen Brede Tafel 5 oktober 2019.

Het verslag van 5 oktober 2019 wordt vastgesteld.

2. Berichten uit de bestuursvergadering.

De meeste punten die in het bestuur behandeld zijn, komen terug op de agenda van de Brede Tafel.

Daarnaast wordt meegedeeld dat:

de software van de website en de digitale stamboom een aantal noodzakelijke upgrades heeft gehad, en het hele systeem weer up-to-date is, en ook gemakkelijker up-to-date gehouden kan worden;

de grafrechten voor het graf van Ysbrand Klazes weer voor 10 jaar verlengd is (en het graf eigenlijk geregistreerd is op naam van zijn zoon Michiel Ysbrands).

In dit kader wordt ook meegedeeld dat geen gehoor wordt gegeven aan het verzoek om het onderhoud aan het graf van Haye Gaeles Galama over te nemen; dit zou een precedentswerking voor andere graven kunnen hebben, en de stichting heeft onvoldoende middelen om alle familiegraven te onderhouden. Jan (Reduzum) maakt melding van de oprichting van een stichting die de graven op het kerkhof van Blauwhuis wil onderhouden. Wellicht kan deze stichting het onderhoud op zich nemen.

Verder is de nalatenschap van Joseph Galema wat betreft de documentatie van de familie Galema/Galama besproken. De familie wil dit materiaal zo beschikbaar mogelijk houden voor belangstellenden. Daarbij is ook de overweging gemaakt het materiaal onder te brengen bij de Stichting Archief- en Documentatiecentrum voor RK Friesland. Dit heeft de instemming van het bestuur, en van de Brede Tafel. Vanuit de Brede Tafel wordt geadviseerd met dit archief wel goede afspraken te maken over de manier waarop het materiaal gearchiveerd wordt en beschikbaar wordt gemaakt. Anders bestaat het risico dat men alleen dat bewaard dat het archief zelf interessant vindt.

3. Reünie 2022 (t.g.v. het 30-jarig bestaan van de Stichting).

De reünie wordt gehouden op 11 juni 2022 bij Bergsma in Easterein. Er is inmiddels een optie genomen op de locatie.

De werkgroep die in het leven is geroepen om de reünie voor te bereiden wordt uitgebreid met Annemieke Galama; Gerard (Utrecht) gaat er als bestuurslid ook deel van uitmaken.

Het bestuur stelt een budget van € 5.000,- beschikbaar; verder wordt gerekend op een maximale bijdrage van de deelnemers van € 25,- per persoon. Er wordt gerekend op 250 deelnemers.

Een mogelijk thema voor de te organiseren activiteiten zou “de zuivel” in de breedste zin van het woord kunnen zijn. Suggesties voor activiteiten kunnen naar de secretaris worden gestuurd.

De werkgroep wordt gevraagd op de eerstvolgende Brede Tafel met een uitgewerkt voorstel voor de reünie te komen.

4. Financiën.

De contributie over 2020 wordt in oktober geïnd. Verder worden donateurs die al een tijd niet betaald hebben hierover benaderd. Levert dit niet het gewenste resultaat op, dan worden ze uit het donateurenbestand verwijderd.

Bij het financieel overzicht over 2019 merkt de penningmeester op dat de inkomsten ieder jaar iets dalen door de afname van het aantal donateurs. Anderzijds stijgen de uitgaven, met name voor de familiekrant. Het resultaat neemt daardoor ieder jaar met een paar honderd Euro af.

Desgevraagd wordt geantwoord dat de situatie niet zo nijpend is/wordt, dat een contributieverhoging op korte termijn nodig is. De stichting beschikt nog over voldoende reservers om de continuïteit voorlopig te waarborgen. Wel zal bij de reünie geprobeerd worden nieuwe donateurs te werven.

Het financieel overzicht zal als bijlage bij dit verslag worden gevoegd.

5. Familiekraant najaar 2020.

De kraant komt eind november uit. De uiterlijke inleverdatum voor kopij is 1 november.

Het grootste deel van de inhoud wordt gevormd door deel 2 van het verhaal over de Meylema's.

Gevraagd wordt of de kraant ergens ter inzage ligt. Er wordt geantwoord dat de kraant op de website wordt gepubliceerd. Verder krijgen Tresoar en de Koninklijke Bibliotheek een exemplaar. Er wordt toegezegd dat bij het stadhuis van Bolsward gevraagd wordt of men daar belangstelling heeft voor het ter inzage leggen van de familiekraant.

6. Donateurs: behoud van en nieuwe leden.

Het huidige donateurenbestand verouderd snel. Aanvulling van een jongere generatie is nodig om de continuïteit te waarborgen. Er wordt besproken hoe nieuwe donateurs verkregen kunnen worden:

- . werving via de huidige donateurs
- . werving via sociale media (in het bijzonder de Facebookgroep van de Galama/Galema's)
- . het donateurschap aanbieden als cadeau
- . werving tijdens de reünie.

De doelgroep waarop gericht moet worden zijn de mensen die 30 jaar of ouder zijn; dit is de leeftijd dat men belangstelling voor genealogie krijgt. Het kan ook aantrekkelijk worden om donateur te worden als er inspirerende verhalen over familieleden naar buiten worden gebracht (via de kraant, de website of de FB-groep).

7. Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG).

De AVG wordt in oktober op de website geplaatst. Hij wordt ook gepubliceerd in de komende familiekraant.

Desgevraagd wordt meegedeeld dat de website en de digitale stamboom nu al voldoen aan de AVG-regelgeving. Publicatie is de formele afronding van het proces.

8. Nieuws vanuit de Facebookgroep Gala/ema's.

Het aantal deelnemers aan de FB-groep stijgt nog steeds. Maar het aantal mensen dat actief een bijdrage levert aan de groep is beperkt. Het aantal deelnemers bedraagt momenteel 153.

Er wordt melding gemaakt van een nieuwe interessante FB-groep: Emigrants from Friesland. Met vooral bijdragen van (nazaten van) emigranten naar Canada, de VS en Australië.

9. Wat verder ter (brede) tafel komt en rondvraag.

- . Er wordt geen donateursdag in 2021 gehouden; het is te dicht op de reünie in 2022.
 - . Gevraagd wordt of het zinvol is met de besturen van andere stichtingen van katholieke Friese families in overleg te gaan. Om na te gaan of men zaken samen kan doen, of hoe men elkaar kan versterken. Het bestuur neemt deze suggestie over en zal hiervoor contacten leggen met deze stichtingen.
 - . Om de stichting interessant te maken/houden voor komende generaties is het wellicht zinvol om de verwevenheid van de katholieke Friese families vanuit een historisch perspectief te belichten. Daarbij zou ook aandacht geschonken moeten worden aan hun maatschappelijke en economische invloed. Wellicht kan het RK Archief in Bolsward daarbij van dienst zijn. Besloten wordt daarom Piet Postma uit te nodigen voor een bijeenkomst van de Brede Tafel.
 - . Er zijn twee interessante boeken verschenen; het ene over de Souaven, het andere over Blauwhuis.
 - . Er zijn contacten geweest met een familie in Papua Nieuw-Guinea die zich Galema noemt. De familie weet niet hoe men aan deze achternaam komt, maar er zijn geen verbanden met enige Friese familie. De meest waarschijnlijke verklaring is dat de naam gebaseerd is op een patroniem.
- Er hoeft voorlopig geen actie te worden ondernomen met betrekking tot de UBO-registratie van de stichting.

10. Datum van de volgende Brede Tafel.

zaterdag 10 april 2021

Locatie: Zaal Bergsma in Easterein.

It Heidenskip en Bloeiende Bermen winnen de Samen voor Biodiversiteitsprijs

It Heidenskip en Bloeiende Bermen zijn de winnaars van de Samen voor Biodiversiteitsprijs. Deze prijs, die het Deltaplan Biodiversiteitsherstel samen met het Wereld Natuur Fonds op 5 maart voor de eerste keer uitreikte, waardeert projecten waarin boeren en particulieren samenwerken aan herstel van de biodiversiteit.

Ysbrand Galama nam de prijs in ontvangst namens het duurzame vogelgebied rondom het Friese dorp It Heidenskip. Dorpelingen en boeren werken hier samen aan het verbinden van diverse weidevogelgebieden door een bloemrijk en open landschap, waar insecten en vogels zich thuis voelen. "Inspirerend, omdat iedereen meedoet en activiteiten en effecten goed zichtbaar zijn", aldus de jury. "Dit is

een eigenstandig project dat ook voor andere gebieden laat zien, dat je met een overzichtelijke investering heel veel biodiversiteitswinst kunt realiseren."

Familievaria

In aanvullend opzicht namen de Bloemendalers Thierry Brinkman (25) en Jorrit Croon (22) het voortouw en leverde Floris Wortelboer (24), ook een Bloemendaler, vanuit achteruit veel aanvullende impulsen. Maar wat te denken van Lars Balk (24), de Kampong-verdediger die uitblonk in de Oranje-defensie? Of Joep de Mol (24), een verdedigende middenvelder van Oranje-Rood die heel weinig fout deed? Het zijn spelers waar niet alleen Caldas, maar ook zijn opvolger veel plezier aan gaat beleven. Net als aan Seve van Ass (28, HGC) en **Jelle Galema (27), in Brussel beiden een ruime voldoende scorend.** Telegraaf 5 nov 2020*M

25) Huys

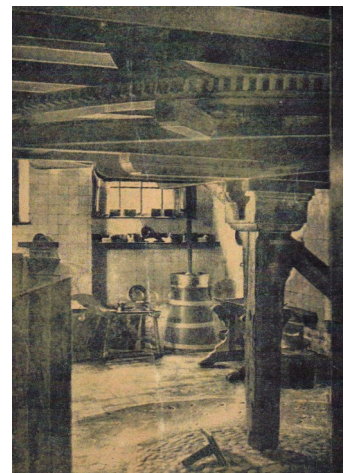
In boedelschijdingen vaak aangeduid als "huijs met stien, gragt, hoff, koehuijs en molckenkaemer". Veelal tussen dertien en zeventien "facken lanck sijnde". Op het dak was een rookkist aangebracht. De rook van het haardvuur kon hierdoor ontsnappen. Naast of achter het koehuis stond een hooiberg, waar het veevoer en het gereedschap werd opgeslagen. Soms stond er een wipmolen op de landerijen ten behoeve van de waterhuishouding.

26) Voormomber, Voogd.

Sjaerda; post 1381; stemkohier 50

In 1511 huurwaarde 11 floreen, 16 stuivers; waarde eigendom Pier negen floreen=80%. Syurdt Douwez, koster, gebruikt dan dertig pm land van Pier Sybes. In 1533 procedeert Gerbrant Epez contra Douwe Meylema, pastoor te Wjelsryp, en diens broers Sybe en Watze inzake zeven goudfloreen rente. Douwe verzoekt de niaarkoop. Uiteindelijk worden vijf enkelguldens verkocht en twee klinkende rentes gekocht. De bij de sate Stittens genoemde Joucke Sybes, tr Wab, is dan boer op Sjaerda, aangeduid als "Joucke guedt". In 1537 is er "baar" 27) tussen Joucke en de erfgenamen van Sybe Piers Meylema die in 1536 is overleden. Erfgenamen zijn Jell Harings Brecker en de dochters Mary (2/7 deel), Agh (1/7 deel), Tyeets (1/7 deel) en de zonen Chrysostomus (1/7 deel) en Bernardus (1/7 deel). In 1541 is Joucke overleden. Dan verkoopt Tiete Watzes Meylema, schoon zoon van Joucke, een huis op Sjaerda aan zijn nicht Marij Sybes in tweede echt gehuwd met Sible Sipckes. Het echtpaar Agh Jouckedr en Tiete Watzes bewonen Sjaerda in 1543 en 1546. Bernardus Douwes Meylema, verkoopt in dat laatste jaar zes goudguldens jaarlijkse rente. Tyeets Sybes, Chrysostomus Sybes te Sneek en Bernardus Sybes te Leeuwarden verkopen in 1548 en 1552 elk een 1/7 deel aan Marij Sybes en Sible Sipckes. Agh Sybes verhuurt in 1557 haar 1/7 deel aan de laatsten voor 15 jaar. Sible Sipckes woont in 1552 eerst met Mary en daarna met zijn tweede vrouw Ydt Intedr op Sjaerda. In het jaar voor zijn dood en in zijn sterfjaar 1559 verkoopt Sible nog rentes uit de sate. Ook schoonzus Agh doet dat. Sible Sipckes bezit bij overlijden 6/7 delen van de sate. Deze zijn door zijn eerste echtgenote Marij gekocht of geërfd. Zijn tweede vrouw Ydt Intedr zet het boerenbedrijf voort. Een jaar later verhuurt, het weeskind van Sible -Pier(ke) Sibles- 4,5 pm land. Hij heeft dan blijkbaar (een deel van) de sate in bezit. De andere erfgenamen zijn de kinderen van Mary en haar eerste echtgenoot Sierck Pybes:

01 Syuw Siercks Meylema (1.3.1 nr 1) *1537 +voor 1594, tr Tyaerdt Sytses +voor 1594. Hun erfgenamen verhuren in 1596 land uit Groot Romeda (stem 11). Zou Syu (in het geheim) de RK godsdienst trouw zijn gebleven? Mogelijk is zij voor het bijwonen van de eredienst heimelijk aanwezig geweest in het huis met de rode pannen aan de zuidgrens van de grietenij Hennaarderadeel. Daar ontwikkelde zich geleidelijk een dorp van rooms katholieken: Reahûs. Toen met de Reformatie de "roomsigheden" moesten verdwijnen uit de kerk van Easterein is een beeldje van de patroon Sint Maarten meegenomen door hen die het oude geloof trouw bleven. De RK kerk van dit jonge dorp Reahûs is tot op heden de trotse bezitter van dit prachtige beeld. **02 Siebe Siercks Meylema**, +1613 ^; staat niet vermeld in familieboek. **03 Sierck Siercks Meylema de oude** (1.4.1) *1540 +1594, tr Trijncke Wobbes Goersma, boer op de sate Klein Meylahuys van 1570 tot 1576 en de sate Sjaerda tot 1594. De laatste heeft Sierck in bezit. In 1573 kopen Sierck en Trijncke 10 pm (1/4 deel) "hoog en laag" 28) land in Hielema sate (stem 14). In dat jaar eist hij ook huur van Bernardus Auckes Rispens uit de sate Rispens (stem 15). Laatstgenoemde verklaart geen land van Sierck te hebben gehuurd. Hij en Bernardus procederen hier over. Tussen 1576 en 1585 verhuurt Sierck land uit de sate Sanlaan (stem 9). Hij bezit daarin 0,5 pm in 1579 en koopt dan het huis naast het "costershuis". Tegelijkertijd procedeert hij inzake een sate te Swijns en koopt hij land in sate Rispens (stem 15) en zes pm in sate Gersma (stem 18). Decretaal koopt Sierck 4,5 pm van 66 pm in de sate Hanckema (stem 21) in 1587. Het jaar daarna wordt hem niaar toegewezen van 4,5 pm in sate Lutke Wijns (stem 23). Dan procedeert hij ook over een door hem gekocht huis "oppe Hem". In 1593 verkoopt Sierck 2 pm min 2 einsen land uit sate Nyehuys (stem 6a) te Wommels. Sierck treedt in 1576 op als

volmacht voor heer dr Johan Roorda, "raedt des Coenicx bennen Spiers (Karel V)", en van diens vader Ryurdt. De kinderen van Sierck en Trijncke verhuren in 1596 land uit Groot Romeda (stem 11). Bewoner van Sjaerda in 1576 is Sierck Siercks Meylema de oude. In dat jaar en tussen 1583 en 1589 worden er volgens de vermelding in de quaclappen (29) negen processen door Sierck gevoerd. Onder andere tegen tante Agh die nog een deel van de sate in bezit heeft. Daarnaast worden als tegenstanders genoemd Johannes Idtses Rispens, Johannes Lollez, Sijmen Jans, Okke Douwes, Aenne Andriesz en Feddo Haerda. In 1577 koopt Sierck vier pm land in de sate Sjaerda van de kinderen van Agh Sybes en haar tweede echtgenoot Fedde Annes. Nadat er eerder over is geprocedeerd. Sierck woont er dan ook. Verkoopt in 1591 en 1594 land uit de sate. De voogd van Sythie Tiardtz koopt door naarneming in 1594 land in de sate Sjaerda. Verkoper is haar oom Sierck die zulks heeft gekocht van genoemde Sythie, Sierck Tiardtz (hij huurt ook land in de sate 't Heilige Land (stem 3) te Wjelsryp), Mary Tiardtz, tr Robijn Wybez, Hylck Tiardtz, tr Take Harmenz en Dued Tiaerdzt, tr Jan Janz. Sierck Siercks Meylema de oude (alias Posthumus) overlijdt in 1594. Zijn erfgenamen zijn Tryncke en de kinderen: **01 Sierck Siercks de jonge** (1.5.1) *1569 + 16-05-1608 ^, tr Botke Alberts +voor 1613. Boer op de sate Sjaerda van 1594 tot 1601. Botke hertrouwt met Beernt Jans. Regnerus Meylema 1650-1714 een achterkleinzoon van Sierck en Botke wordt predikant. Hij "staat" onder andere te Jutrijp, Woudsend en Langweer. Gellius Dominicus Meylema, ook een achterkleinzoon van Sierck en Botke, vermeld bij 1.6.1 nr 3 in het familieboek, is in 1709 student te Franeker. In 1716 en 1722 is hij doopgetuige in Amsterdam. De eerste keer in de RK Franse kapel. De tweede keer in RK kerk De Duif. Gellius, tr Leeuwarden 03-04-1742 met Fotina Francisca Stalpaert van den Wielen. Hij heeft dan al een dochter Maria *14-05-1734 te Leeuwarden verwekt bij Catharina Elisabeth Holstein. Met Fotina krijgt Gellius nog een dochter. Genaamd Maria Anna *circa 1745, tr Christiaan Imke. **02 Siebe Siercks**, alias Sibrandus *1571 +na 1601. Hij studeert rechten aan de universiteit van Franeker. Ingeschreven op 11-05-1589. Later gecommiteerde voor Easterein bij het graven van een sloot. Protesteert bij verkoop 1/4 deel sate Hankema (stem 21) in 1601. **03 Tryn Siercks** (1.4.1 nr 4) *1574, tr voor 1594 Claes Hanses (Brantsum). Tryn verkoopt 1/4 deel sate Hankema in 1601. Claes is afwezig bij de boedelschijding van Tryn's vader in 1594 omdat hij "in ballingschap is van een manslachte" 30) Zijn als vervanger aangewezen broer kan er ook niet bij zijn "wegens zeekeren wondinge". **04 Mary Siercks**, tr1 voor 1594 Wybe Aggez te Hommerts wv Doed Seerps Intzema, +voor 1602, tr2 Reyn Thiercx +na1617, mr en procureur postulant te Balk. Mary is in 1602 eigenaar van 6/9 part van de sate Klein Schillum te Winsum. In 1606 koopt zij 1/4 deel sate Hankema (stem 21) van zus Bauck en haar eerste man. Een jaar later verkoopt zij 36 pm land of 2/4 deel uit dezelfde sate. Tot 1595 is Wybe voogd over de kinderen van zijn schoonvader Sierck Meylema de oude. **05 Syu Siercks** (1.4.1 nr 5) *1578 + 10-12-1652 ^, tr: 05-12-1604 Feike Titus Rispens, *1574 + 15-02-1640 ^, boer op de sate Groot Meylahuys in 1614, in 1640 pachtboer op de "kerckelanden" (stem 52) te Easterein; groot 45 pm. Syu eigenaar van 6/9 part van de sate Klein Schillum te Winsum in 1602. Zij protesteert in 1601 bij verkoop 1/4 deel sate Hankema (stem 21). In 1608 is Feike voogd over de kinderen van zijn schoonzus Bauck. Feike en Syu bekennen in 1626 schuld en achterstand in betaling van 100 goudguldens aan Wopke Eelkes voor een huis te Easterein. In dat jaar en zes jaar later treedt Feike op als curator. Als voogd van Suster Idtses, dochter van zijn broer, verkoopt hij in 1632 uit de sate Eeskwerd (stem 39) 1/3 deel van 14 pm land. **06 Brecht Siercks** (1.4.1 nr 6) *1582, tr1 Wopcke Fercks, tr 2 Ariaen Leydecker. Brecht protesteert bij verkoop 1/4 deel sate Hankema (stem 21) in 1601. Eigenaar van 6/9 part van de sate Klein Schillum te Winsum in 1602. Drie jaar later verkoopt zij 11 pm uit de sate Sanlaan (stem 9). **07 Doed(e) Siercks** (1.4.1 nr 2) *1583, kerkvoogd te Hommerts, tr Trijn Piers wv Wytse Jelles Beyna. Doede protesteert bij verkoop 1/4 deel sate Hankema (stem 21) in 1601. Een jaar later is hij eigenaar van 6/9 part van de sate Klein Schil **08 Bauck Siercks** *1585 +1617, tr1 Duede Fercks *1585 +1608, boer op sate Hankema (stem 21) te Easterein, tr2 Simke Dircks, tr3 Sybren Liuwes (van Baard). Bauck protesteert bij verkoop 1/4 deel sate Hankema (stem 21) groot 74 pm in 1601. Dit deel verkoopt zij in 1606 aan haar zus Mary. In 1602 is zij voor 6/9 part eigenaar van de sate Klein Schillum te Winsum. In 1617 bezit Bauck "voorhuys tot anden middelmuire" van het huis staande op Hanckema sate (stem 21) en 14 pm los land dat eens werd "aff getogen" van deze sate. Duede bezit bij zijn overlijden een huis en schuur op Hanckema sate (stem

21), 18 pm of 1/4 deel van genoemde sate en veengrond te Hamsterveen. **09 Wopcke Siercks** (1.5.4) *1589, herbergier en bakker te Bolsward tr1 Dyeu Thomas, tr2 Pier Thijsens. Wopcke protesteert bij verkoop 1/4 deel sate Hankema (stem 21) in 1601. Hij is dan voor 6/9 part eigenaar van de sate Klein Schillum te Winsum. Te Bolsward bezit Wopcke het huis "daer het rood hart uithangt". De erfgenamen Siebe, Mary en Bauck staan niet vermeld in het familieboek. Bij zijn overlijden bezit Sierck de oude naast de sate Sjaerda met 44 pm land ook de sate Hankema (stem 21) in het Wijnser vierendeel groot 74 pm en nog landerijen in de sates Gersma 6 pm, Sanlaan 22 pm en Rispens. Allemaal gelegen te Easterein. In de Vicarie aldaar wordt 20 pm gehuurd. In de sate Klein Schillum in Winsum bezit Sierck 22 pm en land te Hommerts en Jutrijp. In Wjelsryp is er bezit in Groot Romeda (stem 11) en tot 1593 in Klein en Groot Kamminga (stem 16 en 17) (2/7 deel), inclusief "het recht van suaanejacht ende merck". 31) De kinderen van Siercks overleden zus Syuw te weten Sierck Tyaerds, Sythie Tyaerds, Mary Tyaerds, tr Robijn Wybes, Hylck Tyaerds, tr Take Harmens en Dued Tyaerds, tr Jan Janz verkopen in 1594 hun moeders erfdeel. Sierck Siercks Meylema de jonge krijgt Sjaerda vervolgens in bezit (inclusief de zogenaamde "reydpolle aan de vaert" en de huur van 20 pm "geestelijk land"=van de vicarie). Hij woont er van 1594 tot 1601. Dan moet hij zijn bezit verkopen. Woont daarna met zijn vrouw te Bolsward. Zus Syu Siercks en haar man Feike Tietes Rispens verkopen vier jaar later land uit de sate aan Jan Dircks, assessor 32) van Hennaarderadeel. Diens erfgenamen krijgen het geheel in 1638 in bezit.

27) Baar

Akkoord waarmee een conflict in der minne wordt geschikt.

28) Hoog en laag

In onverdeeld goed gelegen.

29) Quaclappen

Register van vonissen van het Hof van Friesland.

30) Manslachte

Doodslag.

31) Zwanejacht

Recht tot het houden van zwanen in een zwanendrift.

Het houden van deze dieren was min of meer voorbehouden aan adellijke milieus. Door de vogels op poten en snavels te voorzien van een huismerk was de eigenaar bekend. De veren werden gebruikt om mee te kunnen schrijven, net als de ganzenvaar. In 1529 kwam het tot een "zwaneboek" voor de bewoners van Harlingen, Franeker en de Vijf Delen (Baarderadeel, Barradeel, Franekeradeel, Hennaarderadeel en Menaldumadeel). Een opgave van door hen gebruikte merken.

32) Assessor

Bijzitter.

In Wjelsryp staan naast Groot en Klein Kamminga, onder andere ook de sates Pastorie-corpus, 't Heilige land, Hania, Groot en Klein Romeda en Enga. Op Tjeppenboer naast Lamckama en Tjeppenboer ook de sate Onderdeel.

LAMCKAMA; POST 1294; STEM KOHIER 26

In 1511 huurwaarde 23 floeren, 18 stuivers; waarde eigendom Pier Sybes Meylema zes floeren, 14 stuivers=30%. Syrk Wybes is huurder. Watse Piers Meylema, dan in tweede echt met Wick Reins, heeft de sate bij zijn overlijden in 1542 in bezit. Wick hertrouwt met Jetse Pieckes. Zij verkopen in 1550 rente uit de sate Klein Feltsum (stem 15) te Spannum. Wick en Watse's nog levende (stief)kinderen zijn erfgenaam. Kinderen geboren uit eerste echt Watse met Hencke/Houcke : 01 Tiete Watses +circa 1555, tr Agh Jouckedr +1547, boer op de sate Sjaerda in 1543 en 1546 en Stittens in 1552 te Easterein. Tiete niet vermeld in familieboek. Hij heeft in 1552 aan bewapening in huis 'speets en degen'. Zwager Broer Pybes is in 1555 voogd over de weeskinderen van Tiete en Agh. Na 1524 zijn door het Habsburgse gezag diverse keren monsteringen gehouden waarbij controle plaatvond van het bezit aan wapens bij de weerbare mannen. Zodat zij in geval van dreigende invallen van vijandige eenheden konden worden ingezet in de strijd. Het huwelijk van Tiete en Agh zal destijds groots zijn gevierd. Met name omdat zij beide uit een familie met aanzien kwamen. Door de wederzijdse familie werd veelal eerst een huwelijks-

¹ contract opgesteld. Daarna bood de bruidegom op de avond voor het huwelijk een maaltijd aan. Op de dag zelf en de dag erna moest hij in de buidel tasten voor een feestmaaltijd. Daarbij moesten tenminste twee vleessoorten geserveerd worden. Echter van iedere gast die mee at werd wel verwacht een "braspenning" in te leggen. **02 Apollonia Watses** (1.2. nr 3) +1558, tr Dirk Goities, alias Dirk Gatzes, alias Dirk Tapper, waard te Easterein. Maakt in 1552 deel uit van de twintig 'scamel ruyters' van de grietenijmilite. Dat houdt in dat hij niet in staat was om zelf een wapenrusting aan te schaffen als weerbare man. Dirk zal in voorkomend geval gebruik hebben gemaakt van wapens die 'het dorp' op reserve hield voor deze mensen. Dirk is zoon van keizerlijk notaris Gatzte Pieters 1482-1552, secretaris van Hennaardera-deel. Deze bezigt ook de naam Meylema. Staat ten onrechte in het familieboek vermeld als kind (Gaets)

van Watze Piers en Hencke. Gatzte Pieters is in 1e echt getrouwd met Edwer Sickes Sjaerda. Naast Dirk hebben zij nog twee zonen: Bartele Sjaerda en Pieter Sjaerda alias Pieter Nauta. Gatzte is in 1552 curator over Bernardus Siebes bij de verkoop van 1/7 deel uit de sate Sjaerda. Het huidige café restaurant in Easterein -het oudste van Fryslan- bevat nog (niet meer zichtbare) elementen uit de tijd dat Dirk er de scepter zwaaide. De kerk speelde toen een belangrijke rol in het dagelijks leven. Men ging er iedere dag naar toe. Het was niet alleen een geloofsinstituut maar ook de organisator van het sociale leven. De feestdagen waarop de late middeleeuwen niet hoefden te werken (zo'n 100 dagen per jaar) waren heiligenfeesten. Op zo'n dag waren de Heilige Mis en een processie het hoogtepunt. Bij die laatste presenteerden alle maatschappelijke groepen zich vaak met de de kinderen voorop. Het weekend bestond niet dus

werd er op zondag markt en/of kermis gehouden. Dirk Goities zal als waard te Easterein met name tijdens de kermis en jaarmarkt (een feest van schransen, zuipen, gokken, vrijen en vechten) een drukke nering hebben gehad. Daarnaast organiseerden kroegbazen in die tijd wedstrijden katknuppelen, ganssabelen en hanebijten om klanten te lokken. Belangrijke evenementen voor hen waren ook de huwelijksvoltrekkingen. **03 Pier Watses** (1.2. nr 2) +na 1554, boer op Juwsma sate te Wergea, dan in bezit van tante Hack van Aytta. In 1569 verkoopt zij het geheel aan haar oom Wigle alias Viglius, die in 1548 de eenwording van de zeventien provinciën meemaakt. **04 Tyeets Watses** (1.2 nr 5) +1585, tr Hotse Doedes. **05 Tyamck Watses** (1.2. nr 6), +na 1577, non in klooster Sint Michaelsberg bij Winsum, geproft 1577 na een proefperiode. Zo'n noviciaat duurde gemiddeld een jaar of vijf. De intrede in een klooster kostte de familie een vermogen. Daarnaast werd nog een klein fortuin aan onkosten gemaakt voor de "inleedingh" bestaande uit onder andere handschoenen, schoenen, linnen, spiegels en getijdenboeken. In januari 1580 werden de RK erediensten in de circa 360 parochies in Fryslan verboden. Twee maanden later viel ook het doek voor Tyamck's klooster. Sint Michaelsberg werd door de slopershamer geveld. In 2008 is met behulp van een metaaldetector de zegelmatrijs terug gevonden bij grondwerkzaamheden. Hoe is het Tyamck na 1580 vergaan na de sloop van haar klooster? Er zijn geen schriftelijke bronnen nog verhalen uit overlevering die hierover duidelijkheid geven. Voor de hand ligt dat zij in de Zuidelijke Nederlanden is ondergebracht in een klooster. De pastorale ambtdragers werden vervangen door predikanten. Katholieken zijn tweede rangs burgers geworden. **06 Broer Watses** (1.3.2) +1560, tr Jell NN, boer op de sate Lamckama te Wjelsryp in 1554. In 1552 heeft hij als bewapening 'roer en degen' in bezit. **07 Reyn Watses** (1.2. nr 7) +na 1563, tr NN. In 1563 is Reyn voogd over halfzus Botke. **08 Pyb Watses** (1.2. nr 12), +na 1587, tr Botke Pietersz +na 1587, boer op Juwsma sate te Wergea tot 1580. De sate is dan sinds 1569 in bezit van Viglius alias Wigle van Aytta. Op de sate Groot Meylahuys boeren Botke en Pyb in 1587. Kinderen uit tweede huwelijk Watze met Wick Reins: **09 Tjalling Watses** (1.3) *1535 +1595, tr Rieme Jarichs +1615, boer op de sate Lamckama te Wjelsryp van 1563 tot 1568 en van 1575 tot 1595, boer op een sate te Sexbierum van 1568 tot 1575 (stem 597). Rieme's ouders bewonen de sate Groot Lopens (stem 26) te Kubaard. Uit deze sate verkoopt Rieme in 1586 één pm en 9 eisen. In 1570 is Tjalling voogd over weeskinderen Mintse Jarichs. In het familieboek staat vermeld dat Tjalling boer was op de sate Eckema te Wjelsryp. Deze niet aangetroffen bij de beschrijvingen van sates in het boerderijenboek van Hennaarderadeel. Als Tjalling ongeveer vijfenveertig jaar oud is komen de enorme bezittingen van de katholieke kerk in beheer bij de Staten van Fryslan. De 500 pastoors, vicarissen en dekens werkzaam in circa 360 parochies worden vervangen door predikanten van de bevoorrechte Gereformeerde Kerk. Soms gaan geestelijken verder als predikant in de zelfde kerk waar zij eerder priester waren. Tjalling en zijn gezin schikken zich mogelijk in de nieuwe protestante orde. Veel keuze is

er niet. Als je niet meeding met de Hervorming werd je weliswaar niet vervolgd, maar het RK geloof in het openbaar belijden was er niet meer bij. 10 Hincke of Houck Watses (1.2.nr 9) +1575, tr1 Dirk Folkerts, tr2 Wigger Jans. Dirk is boer op de sate Ludum te Achlum. Wat stond er toentertijd op het menu? Het gezin van Hincke zal gegeten hebben wat het seizoen in die tijd te bieden had. In de lente en zomer eieren van de kippen en wilde vogels. Groente en fruit uit eigen tuin zoals bonen, erwten, wortels, appels, peren. De laatste vooral in gedroogde vorm. Van bonen en erwten werd soep, pap en brood gemaakt. Met ui, knoflook en mosterd brachten de middeleeuwen het eten op smaak. In de winter en herfst werd naast galentijn (zure zult), gezouten kippen- en varkens vlees, (gedroogde) kabeljauw, haring, snoek, karper en brasem, en stoofpot gegeten. De bereiding geschiedde op open vuur met een schoorsteen of rookkast. En natuurlijk dronk men, ook de kinderen, uitsluitend licht alcoholisch bier bij de hoofdmaaltijd. Die at men tussen 10 en 12 uur. 11 Botke Watses (1.2 nr 10) *1539 +1578, tr Anne Emez. Dit echtpaar woont te Oosterzee. Haar halfbroer Reyn is in 1563 haar voogd. 12 Foeckel Watses (1.2 nr 11) +1568, tr Sicke Jans. Dit echtpaar woont in 1563 op een sate te Sexbierum (stem 597). In 1543 en 1546 in bezit van Alef Meylema kerkvoogd te Pietersbierum. Met ook bezit in Foppemastate te Winaam. Zijn bewapening bestaat in 1552 uit 'ringkraagh, speets, degen en bacce-neel'. 33) Van zijn vader Tyerd Alefs +1529 zal Alef de sate Meylema (stem 683) te Pietersbierum, grootte circa 41 pm, hebben geërfd. In 1511 is Tyerd met zijn stiefkinderen eigenaar. Ook delen van stem 682, 684, 685 en 686 gebruikt hij dan. Evenals land te Sexbierum in stem 597. Na het overlijden van Alef in 1587 erft zijn enigst kind Taede uit zijn tweede huwelijk de helft van de sate Meylema te Pietersbierum. Tiete Watses en zijn vrouw Agh Joucekr en Pier Watses verkopen in 1551 en 1554 renten uit de sate Lamckama. Broer Watses met zijn vrouw Jel zijn in het laatste jaar de bewoners. Pyb Watses en Botte Pieters, wonend te Wergea, verkopen twee jaar later 13 pm. Watze Piers tweede vrouw Wick Reins, in tweede echt met Jetze Pieckes, koopt drie pm van Pyb in 1558 na protest van dochter Houck en zoon Tjalling. Van 1558 tot 1561 bewonen Wick en Jetze Pieckes de sate. Dirk Goities, dan weduwnaar van Apollonia, koopt in 1560 twee pm van Pyb. Tiete verspiert als oom voor de kinderen van Botke Pietersz; Tjalling voor zichzelf. Reyn verzoekt het niaar; hetgeen wordt toegewezen. Na het overlijden van Wick Reins in 1561 woont haar tweede echtgenoot Jetze Pieckes op Lamckama. Dan heeft Tjalling Watses een deel (8 pm) van de sate in eigendom. Gekocht van zus Pyb die is overleden in 1558. Verspieters zijn Dirk Goities, de curatoren van Pyb's kinderen, broer Reyn voor zich en zijn kinderen. De rest huurt Tjalling waarschijnlijk van zus Foeckel. In 1564 heeft Tjalling 24 pm in bezit van de sate Lamckama. Van 1563 tot 1568 woont Tjalling Watses op de sate. Vanaf dat laatste jaar woont hij op een sate te Sexbierum (stem 597). Daar volgt hij zijn overleden zus Foeckel op. Tjalling verhuurt Lamckama in die periode aan Gerben Harkez. In 1575 woont Tjalling weer op de sate Lamckama. Dan verkopen hij en zijn vrouw 40 pm aan Catharina van Dekema, weduwe van George Espelbach. De pastoor en vicaris van Welsrijp; nicht Syw Broersdr (1.3.2 nr 1), tr Robijn Emez; zijn zussen Hincke en Botke protesteren tegen de verkoop. Genoemde Syw verkoopt een jaar later ook aan Catharina van Dekema vier pm en 4,5 einsen. In 1577 verkoopt Watse Dirks zoon van Hincke Watses en Dirk Folkerts, zes pm aan dezelfde Catharina. Een jaar later herhaalt zich dat. Dan is Botke Watses verkoopster van acht pm. Bewoner is ook dan Tjalling Watses. In 1583 woont Tjalling nog op de sate. In dat jaar koopt hij 4,5 pm van neef Jelle Broers (1.3.2 nr 2) wonend te Teerns. Zes jaar later is Tjalling nog steeds bewoner van de sate Lamckama. In 1595 komt hij te overlijden. Erfgenamen zijn Tjalling's weduwe Rieme en de volgende kinderen: 01 Watze Tjallings (1.4.2) *1570 +1615, tr1 Foekel Pieters, tr2 Anna Tjallings, na 1612 boer op Juckema sate te Stiens. Anna hertrouwt twee keer. Eerst met Peter Gerrits en daarna met Jarich Jans. Watze verkoopt in 1614 zes pm uit sate Groot Lopens (stem 26) te Kubaard aan broer Douwe. Uit het nageslacht van Watze en Anna spruiten de families Damming/Dammen, Heslinga, Hoogland en Kamstra. 02 Mentse Tjallings (1.3 nr 2) +1612. Verkoopt uit de sate Groot Lopens (stem 26) te Kubaard zeven pm aan broer Douwe. 03 Douwe Tjallings (1.3 nr 3) +1622, tr Abiguel de Blocq. Hij studeert theologie aan de universiteit van Franeker. Datum van inschrijving 28-04-1597 met zijn gelatiniseerde naam Dominicus Tjallingi. Na zijn studie secretaris van Barra-

deel. Hij koopt door niaarneming in 1614 in de sate Groot Lopens (stem 26) te Kubaard 19 pm land. In 1616 eigenaar van de sate Epinga te Pietersbierum. Vijf jaar later burgemeester en gezworene van de stad Harlingen. 04 Jarich Tjallings (1.4) +1612, tr Bauck IJsbrants, wonen tot 1612 op Juckema sate -groot 60 pm- te Stiens. Na Jarich's overlijden pacht broer Watze deze sate. Als voogd van de drie kinderen van Jarich en Bauck wordt op Watze's verzoek een inventarisatie gemaakt van de bezittingen. Wierdt Dirks, die knecht is bij Jarich, wordt Bauck's tweede echtgenoot. In de inventarisatie van de bezittingen van Jarich en Bauck staat onder meer vermeld: Eigenaren van de sate Juckema zijn jonkheer Julius van Eisinga en vrijheer Van Schwarzenbergh. De opstal is 9,5 vak lang. Naast het huis, omgeven door een plezier tuin, staat een schuur en hooiberg. Er zijn 12 koeien, waarvan één eigendom is van een van de twee dochters. Een an-

dere is nog niet betaald. De waarde van koeien ligt in die tijd tussen de dertig en veertig goudguldens. Daarnaast zijn er twee jaarlingen, zes kalveren, een ram, drie schapen, zeven lammeren, twee merries met veulens, zeven hennen en een haan. In de inventaris staan verder de gebruikelijke huishoudelijke artikelen zoals bedlinnen, kleding, spinnewiel, etenswaren, potten en pannen, vaatwerk, gerij om boter en kaas te maken, wagens en boeren gereedschap. Aan het slot een overzicht van schulden en vorderingen. Zodra de kinderen Marytgen, Wypck en IJsbrant (1.5) de leeftijd van 17 jaar hebben bereikt ontvangen zij elk 212 goudguldens en 14 stuivers. Nageslacht van Jarich en Bauck neemt in 1811 de achternaam Galema aan. 05 Wick Tjallings (1.3 nr 5). 06 Syts Tjallings (1.3 nr 6) +na 1638, tr Dirk Gerlofs *1551 +1613, woont te Sneek. Samen met zus Apollonia vermeld als "moel"=tante, en erfgenaam van Sybren Sybrens, haar neef. 07 Apollonia Tjallings +na 1638, tr Douwe Sybrens. Apollonia staat niet in het familieboek. Zij verkoopt in 1614 uit de sate Groot Lopens (stem 26) te Kubaard zes pm aan broer Douwe. Na het overlijden van Tjalling Watzes in 1595 woont zijn weduwe Rieme op Lamckama. Drie jaar later verkoopt zij het resterende deel (negen pm en drie einsen) van de sate aan de al eerder genoemde Catharina van Dekema. In 1631 is haar dochter Anna eigenaar van het geheel, groot 75 pm. Eerder genoemde Sybren Sybrens, overleden 1638, tr Riemcks Boyendr, neef van Appolonia, is zeven jaar later de huurder van Catharina. Twee jaar daarna zijn weduwe.

Tjeppenboer; post 1282; stemkohier 27

In 1511 huurwaarde 21 floeren, 6 stuivers; waarde eigendom Pier Sybes Meylema 3 floeren, 19 stuivers=15%. Gebruiker van dit geringe aandeel is dan Romcke Ambrosius, tr Katrijn Jans. Hun erven hebben de gehele sate, groot 64 pm, later in bezit. Pier Sybes koopt in 1507 een pm land "in Mennahem" 34) liggend in de sate Tjeppenboer van Romcke Ambrosius. In 1541 is er blijkbaar een geschil ontstaan over dit stuk land. Maar er wordt in der minne geschikt tussen Watze Piers Meylema en buurman Epe Abbes de schoonzoon van Romcke door "een wandel van landen". Een ruiling. In 1832 bezitten de erven van Cornelis Botes Galema (5.8), tr 1 Uilkje Brouwer, tr 2 Sjoerdje Algera, twee percelen land in de sate Tjeppenboer.

33) Ringkraag

Ijzeren halskraag die ook een deel van borst en schouder bedekt.

34) Mennahem

Land dat gemeenschappelijk wordt gebruikt. Waarschijnlijk tussen 1505 en 1509 definitief verdeeld. Daarmee verviel het gemeenschappelijk gebruik.

Groot Kamminga; post 1303; stemkohier 17

In 1511 huurwaarde 15 floeren, 18 stuivers; waarde eigendom Pier Sybes Meylema negen floeren, zes stuivers=60%. Hij verhuurt dan aan Syrcck Sybes. Diens opvolger is zoon Andries Siercz, tr Tyetz Sybrens. Douwe Piers Meylema, pastoor en deken te Wjelsryp is in 1538 en 1541 eigenaar. Zijn broer Watze in tweede echt met Wick Reins is dan bewoner en huurder. Douwe overlijdt in 1545. Drie jaar later bezit niet Tyeets Sybes gehuwd met Tyerck Hayes 1/7 deel als zij 24 goudguldens jaarlijkse rente verkoopt aan haar zus Syts en zwager Pa(u)l(u)s Douwes te Ouwsterhaule. De voogden over de wezen van dit laatste echtpaar verkopen decretaal 37 pm land uit de sate aan Frans Tallum in 1562. Syu Siercks -achternicht van Douwe Piers- en haar man Tyardt Sytzes hebben dan 2/7 deel in bezit. Vijf jaar eerder voeren Syts en Pa(u)l(u)s nog een proces tegen Wick Reins en haar tweede echtgenoot Jetze Pieckes over de "ontruiming van het huis en 23 pm land". Wick en Jetze bewonen de sate in 1552 en 1557. In 1563 staan in de boedelbeschrijving van Jetze Pieckes en Wick Reins een viertal kinderen van haar en haar eerste man Watze vermeld. Dat zijn Tjalling, Hincke, tr Dirck Folkerts, Botke en Foeckel. Hun stiefbroer Reyn is voogd over Botke. Jetze Pieckes bezit dan een huis te Wjelsryp en had 60 goudguldens ontvangen van "het olthuijs" op Groot Kamminga. In 1571 heeft Sierck Siercks Meylema de oude een conflict met zijn huurder Frans Tallem. Sierck heeft dan blijkbaar bezit in Groot en Klein Kamminga. Een zoon van genoemde Frans Tallum verhuurt 18 pm in 1577. Vijf jaar later verkoopt Hectoria van Hoxwier, gehuwd met jonkheer Louff van de Haer, de sate. Grootte 56 pm. Koper is Jacob Wibez. Hij verhuurt aan Jan Dircxz. Sythie Tyaerds, haar zus Mary, tr Robijn Wybes, haar zus Hylck, tr met Take Harmens en haar zus Doedt tr Jan Jansz, allen kinderen van Syu Siercks Meylema en Tyardt Sytzes, kopen in 1593 door niaarneming Groot Kamminga en de "gerechtigheid en het recht van swaanejacht ende merck" van hun broer Sierck Tyaerds. Deze Sierck had zulks (z'n aandeel uit de erfenis van zijn moeder), kennelijk onrechtmatig, verkocht aan oom Sierck Siercks Meylema de oude. In 1597 wordt Groot Kamminga verhuurd aan Geert Tyerckx weduwe door de erfgenamen van genoemde Syu Siercks. Na 1620 is de sate, dan 54 pm groot, niet langer in bezit van de nakomelingen van de Meylema's.

Klein Kamminga; post 1305; stemkohier 16

In 1511 huurwaarde acht floreen; waarde eigendom Pier Sybes Meylema zes floreen=75%. Watse Piers Meylema en zijn broer Douwe kopen in 1535 beide een pm land in "Cleas Wolters sate", zoals Klein Kamminga dan wordt aangeduid. In 1537 koopt Watse twee enkel gulden rente. Drie jaar later is Douwe koper van twee enkel guldens min een oort=1/4 stuiver. Hij verhuurt Klein Kamminga vanaf 1535 aan Claes Woltersz. Zeven jaar daarna koopt Claes een rente van Douwe. In 1557 wonen Syts Sybes Meylema en haar man Pa(u)l(u)s Douwes op de sate. Zij verkopen dan acht goudguldens jaarlijkse vrije rente. Dat herhaalt zich drie jaar later. Na de eeuwwisseling wordt de sate, groot circa 55 pm, aangeduid als "vroegere kloostergoederen". Eigenaar in 1627: Hotze Regneri, tr Syw Minnes. Tien jaar later Tiete Annes Rispens, tr1 Ancke Hoytema, tr2 Tryntie Cornelis.

Auteur: **Gerard Galema** (1.14) in familieboek

Geraadpleegde bronnen:

- =Familieboek Galema-Galama, Gerard Galema 1999
 - =Het Koningsvaandel, Pieter Winsemius 2014
 - =Encyclopedie van Friesland, Prof. dr. J.H. Brouwer 1968
 - =De Friese volkslegers tussen 1480 en 1560, J.A. Mol 2017
 - =Bevindingen van een onderzoek, L.G.M. van Aggelen-Galema 1992
 - =De stinsen in middeleeuws Friesland en hun bewoners, P.N. Noomen 2009
 - =Kralen en parels aan het Friese snoer, Peter Karstkarel 2015
 - =Oude graven in de Martinikerk te Eas-terrein, A.C. Vink 2008
 - =Fryslân 500, Arie-Pieter van Nienes, Barteld de Vries, Siem van der Woude 1998
 - =Alle middeleeuwse kerken in Friesland, Peter Karstkarel 2010
 - =Viglius van Aytta. Fries Europiaan avant la lettre, Kees Sluys 2018
- Via internet geraadpleegde publicaties:
- =Naar school in de middeleeuwen
 - =Naar de kerk in de middeleeuwen
 - =Geneeskunde in de middeleeuwen
 - =Katholieken en hun geschiedenis
 - =Vervoer in de middeleeuwen
 - =Cultuur in vroegmodern Friesland
 - =Tijdsbeelden 1500-1600
 - =Geschiedenis van Friesland
 - =Inventaris quaclappen Hennaarderadeel 1529-1590
 - =Het geleerde Friesland 1380-1650
 - =Kwartierstaat Hoogland 1450-1600

„DRIE HONDERD JAAR MEYLEMA’S“
Gerard Galama

Evert Galama (104) overleefde de Spaanse griep: ‘Ik vraag me af of je bij corona sterft op dezelfde manier’

Evert Galama had Spaanse griep

Zijn moeder stierf op haar 36ste aan de Spaanse griep, die na 1918 tientallen miljoenen levens kostte. Zelf lag Evert Galama ziek in de bedstee bij zijn grootouders. Nu is hij 104. „Ik heb niks te klagen.”

Evert Galama, geboren in 1915, weet nog goed dat hij voor het eerst een vliegtuig zag, hoog boven de boerderij van zijn vader. Hij was nog heel klein, vier misschien, in elk geval was het vóór zijn moeders dood, want hij rende naar binnen om haar te halen. Mem, kom derút, ik ha sa wat frjemds sjoen. Moeder, kom mee, ik heb zoiets vreemds gezien. Ze woonden op de Krabbedijk bij Tjerkwerd, een dorpje onder Bolsward, in Friesland. Zijn moeder liep met hem mee naar buiten en samen keken ze naar de lucht. Maar er was niets meer te zien. „En ik kon ook niet goed vertellen wát ik gezien had”, zegt hij, „want ik begreep niet wat het was.” Nee, angst had hij niet gevoeld. Wel verbazing.

Het is dinsdagochtend en Evert Galama vertelt zijn verhaal door de telefoon. Wie durft er een dag na de nieuwste coronamaatregelen bij een man van bijna 105 op bezoek te gaan? Daarbij hebben zijn zoons, het zijn er drie, en dan is er nog een dochter, hem ten zeerste afgeraden om wie dan ook zijn huis binnen te laten. Hij woont in Bunnik, in de helft van een twee-onder-een-kapwoning uit de jaren zeventig. Op de foto die zijn oudste zoon, Ysbrand (1958), van hem heeft gestuurd is op de achtergrond een Friese staartklok te zien. Ernaast ingelijste foto's en geborduurde merklappen. Ysbrand stuurde ook een bericht: zijn vader heeft destijds de Spaanse griep doorgemaakt en daar wil hij wel over vertellen, nu het coronavirus rondwaart.

Spaanse griep: een virus van het subtype H1N1 dat in de jaren na 1918 wereldwijd twintig tot honderd miljoen doden veroorzaakte, vooral onder kinderen en jongvolwassenen. Hoge koorts, hoesten, keelpijn, spierpijn, extreme moeheid, flauwtes en benauwdheid, eindigend in een fatale longontsteking, soms al binnen een dag.

Het virus werd snel en gemakkelijk verspreid door de soldaten die de loopgraven in België en Frankrijk hadden overleefd en naar huis terugkeerden. Ze werden overal feestelijk onthaald. Er waren anderhalf miljard mensen op aarde. Pas toen er honderdduizenden tegelijk ziek waren geworden begonnen de kranten erover te berichten.

Evert Galama werd geboren in Dedgum, tussen Tjerkwerd en Blauwhuis, een katholieke enclave te midden van orthodoxe protestanten. Blauwhuis, Blauhûs in het Fries, is genoemd naar 't Blauw Huys, waar in de zeventiende eeuw de bewoners van de net drooggemalen polder vergaderden over dijken en waterstanden. Het gebouwtje had blauwe daken, is het verhaal, en kwam later in bezit van een rijke katholieke vrouw uit Haarlem. Toen werd het een schuilkerk waar katholieken hun verboden missen hielden. In 1785 kwam er een echte kerk, die in 1871 werd vervangen door een nieuwe, enorm groot. „Talibaan”, zegt Evert Galama. Hij bedoelt de pastoors en de priesters uit zijn kinderjaren. „Altijd hel en verdoemenis preken. Altijd die rozenkrans die je moest bidden.” De meisjes in het dorp mochten niet bokspringen, want dan kropen hun rokken omhoog. Ze moesten apart van de jongens zitten, op school en in de kerk.

Hooien op een mooie zomerdag

Hij had boer zullen worden en de boerderij van zijn vader zullen overnemen. Hij wilde ook boer worden, heel graag zelfs. Voor en na school werkte hij altijd met zijn vader mee. Ze molken 33, 34 koeien, met de hand. Maaien ging met de zeis en ah, hooien op een mooie zomerdag, wat was dat heerlijk! „Het boerenwerk was mijn lust en mijn leven.” Maar toen begon de crisis van de jaren dertig. De melkprijs daalde naar twee cent de liter. De koeien kregen mond-en-klauwzeer, twee keer, de tweede keer nog ernstiger dan eerst. „Het was vreselijk”, zegt Evert Galama. „Alles was heel slecht in die tijd.”

Mond-en-klauwzeer wordt veroorzaakt door een aphthovirus, zeer besmettelijk en zeer pijnlijk. Het begint met blaren in de bek, vooral op de tong, en daarna, door afdruipend slijm, ook op de klauwen en de uiers. „We smeerden de uiers in met groene zeep en dan kon je de koeien nog een beetje melken.”

In 1932 gaf zijn vader het op en verhuisde met zijn gezin van tien kinderen – zes van zijn eerste vrouw, Evert Galama's moeder, en vier van zijn tweede vrouw – naar Utrecht, waar hij een baan had kunnen krijgen bij een veevoerbedrijf. Evert Galama was 17. Hij ging in de leer bij een smid in Montfoort, voor een gulden in de week. „De smid had me niet nodig, maar er was niets anders. De werkloosheid was verschrikkelijk in die tijd. Met oud en nieuw kreeg ik een doos sigaren. En ik rookte niet eens.”

Zijn vader wel, heel veel, en Evert Galama denkt dat hij daardoor op zijn 52ste al is gestorven, nog voor de oorlog. „Je had toen nog niet dokter Meinsma, die zei dat roken slecht was.” Lenze Meinsma, een Fries, geboren in Makkum en gestorven in Bolsward, promoveerde na de oorlog op een onderzoek naar de gevaren van roken, in een tijd dat ongeveer alle artsen nog rookten. Later was hij directeur van KWF Kankerbestrijding. De stiefmoeder van Evert Galama bleef na de dood van haar man zonder eigen inkomen achter met die tien kinderen.

Op zoek naar vrijheid

Bij de smid hield Evert Galama het niet vol. Hij ging naar de hotelschool, of een voorloper ervan, werkte een poosje in de horeca en vertrok, ook nog voor de oorlog, naar Londen. Londen? „Waarom niet? Ik kon daar een baan krijgen in een hotel en de vrijheid – heerlijk. Ik had een fiets gekocht en op vrije dagen fietste ik heel Londen door, de hele omgeving van Londen – schitterend.”

Hij leerde er zijn latere vrouw kennen, Liesbeth, een meisje van zestien uit Barneveld dat in Londen de verpleegstersopleiding deed. Haar vader, een leerlooier, had tegen haar gezegd dat ze naar het buitenland moest gaan als ze wat van haar leven wilde maken, hier bleef het maar crisis.

In mei 1940 moest Evert Galama terug naar Nederland. Hij werkte in een hotel in Valkenburg en daarna in Maas-tricht, waar de zoon van de baas een NSB'er was en de kok een Joodse man. „Maar ze deden hem niks, dat viel me wel op. Ze lieten hem gewoon werken. En de Duitsers hadden het kennelijk niet in de gaten.” Na de oorlog: purser bij de KLM. „Steward heette dat toen nog.” Ah! De vrijheid weer! De hele wereld ging hij over, Indonesië, Amerika, Australië, twintig jaar lang.

Toen was hij vijftig en werd hij ontslagen. „Het idee bij de KLM was dat je dan versleten was. Maar van dat werk versleet je lang niet zo hard als van het boerenwerk.” Dat was in 1965. Tot zijn 67ste werkte hij in hotels, ziekenhuizen en verzorgingshuizen.

Hoe de griep bij hem begon weet hij niet meer. Hij was nog heel klein. Hoe hij zich voelde weet hij ook niet meer. Wat hij zich herinnert is dat hij naar de boerderij van zijn grootouders was gebracht en daar in de bedstee lag. „Kennelijk vonden ze dat het beste voor me.” En daar in die bedstee hoorde hij dat zijn moeder was gestorven, op haar 36ste, aan diezelfde griep. Ze was in haar kist gelegd en een paar mannen droegen haar door de weilanden heen naar hem toe, dan kon hij afscheid van haar nemen. Het was nat en koud, de wegen waren onbegaanbaar. „De kist werd naast me gezet en opengeschroefd”, zegt Evert Galama. „Het geluid van de scharnieren, van het deksel dat omhoog gaat, dat hoor ik nog.”

Maar wat hij zag, herinnert hij zich dan weer niet. „Zo vreemd is dat. De emotie kwam ook pas later. Ik bedoel dat je later pas voelt dat je iets mist.” Hij praat er meteen overheen en zegt dat de nieuwe moeder die hij al snel daarna kreeg – een boer alleen met zes jonge kinderen moet wat – het fantastisch gedaan heeft. „Ik heb nooit gemerkt dat ze verschil maakte tussen de kinderen die er al waren en de kinderen die nog kwamen.” Daarna vertelt hij, zonder overgang, dat zijn oudste broer 102 is geworden en een andere broer 100. „Het zit kennelijk in de genen.”

De krant lezen met een loep

Hij voelt zich goed, zegt hij. Hij hoopt dat hij de corona buiten de deur kan houden, want hij vindt het leven nog wel mooi zo. „Ik hoor niet veel en ik zie niet veel, aan één oog ben ik blind. Maar met een loep en een felle lamp kan ik de krant nog lezen, dus ik heb niets te klagen. De zon schijnt, de tuin komt weer in bloei en mijn kinderen denken goed om me. Ze brengen me eten, gezond eten, en twee weken geleden is Ysbrand nog met me naar Blauwhuis gereden, naar het graf van mijn vrouw. Ik vraag me wel af wat er nu gaat gebeuren. Ze zeggen dat het ergste nog moet komen en dat nu ook jongere mensen aan de beurt zijn, zestigers. Dat zal toch niet? Ze zullen toch wel iets vinden om het te

keren? Wat ik denk is dat ze op de langere termijn iets aan de leefbaarheid op aarde zullen moeten doen. De CO₂, de stikstof, al die dieren, al die mensen. De Mexicaanse griep en MERS en SARS en de vogelgriep en die andere virussen, dat is geen toeval. Wat ik me ook afvraag: hoe ga je dood als je corona krijgt? Stik je, zoals met de Spaanse griep destijds? En daarna? Wat gebeurt er daarna? Gelukkig hoor je tegenwoordig weinig meer over de hel en het vagevuur, dus dat zal wel meevallen.”

Gelooft hij in de hemel? Hij lacht even en zegt dat hij het niet weet. „Er is nog nooit iemand teruggekomen om erover te vertellen.” Hij gaat bij mooi weer nog wel naar de kerk, in Bunnik, maar dat is vooral voor de koffie na afloop, want van de preek verstaat hij geen woord. „En die koffie is nu voorlopig voorbij.”

Weer zonder overgang: „Ik heb een goed pensioen van de KLM, dat is mijn grote voordeel. Ik leef van de KLM. Maar hoe lang gaat dat nog duren? De mensen die nu geen werk meer hebben, krijgen geld van de overheid, maar hoe lang houden we dat vol? Daar maak ik me wel zorgen over. En ook weer niet, want in de crisis vroeger kreeg je ook geen geld, ik verdiende tot het einde van de jaren dertig nauwelijks iets, en dan ga je vanzelf wat anders verzinnen. Zonder crisis was ik boer geworden, was dat beter geweest? Dan was ik nooit bij de KLM gaan werken en dat was toch wel machtig mooi.”

Gefusilleerd als je wat verkeerd deed

Doet de toestand nu hem aan de oorlog denken? „Nee, toen werd je gefusilleerd als je wat verkeerd deed.”

Hij vertelt over de jongen die bij zijn stiefmoeder in Utrecht zat ondergedoken, tot de Bevrijding kwam en hij meteen naar buiten wilde. „Mijn mem zei: wacht nog even, je weet niet wat er nog kan gebeuren.” Die jongen, vier jaar jonger dan hij, deed het toch en werd doodgeschoten.

Dan vertelt Evert Galama over een van zijn kleindochters, die stage ging lopen in een weeshuis bij Vladivostok. Ze leerde Russisch spreken, kwam later op een boerderij met tienduizend koeien in Kazachstan terecht – „daar kan ik me niets bij voorstellen” – en leerde er een jonge Fransman kennen, een boer uit Bretagne. „Nu gaan ze trouwen en zij wordt dus boerin in Frankrijk, in Finistère.” Zijn kleindochter is ook vertegenwoordiger in Oost-Europa voor een Canadees bedrijf dat rubberen koeienmatten maakt. „Ze reist de hele wereld over.”

Een andere kleindochter, een kind van zijn dochter die in Libanon woont, wil veearts worden. „Maar ze is pas vijftien, dus dat moeten we nog zien.” Zijn dochter wilde oorlogsverslaggever worden en bleef hangen in Beiroet, waar ze nu Engelse les geeft aan de universiteit. Evert Galama zou binnenkort naar haar toe zijn gegaan, maar dat nu gaat dus niet door.

Hoe oud is zijn vrouw geworden? „Ze was 94 toen ze stierf. De jongens zeggen dat ze dementerend was, mij was dat nooit zo opgevallen. Nou ja, op het laatst sprak ze niet meer zoveel en aan tafel vroeg ze wel dingen waardoor ik dacht dat er iets met haar aan de hand was.” Het is jammer, zegt hij. Maar ook hierover wil hij niet klagen. Soms, als het plotseling kouder wordt in de kamer, kraakt het hout van de kasten. En dan denkt hij: hé, daar komt ze aan.

Zijn zoon Ysbrand, die in Litouwen woont – hij bouwt houten huizen en daar staan de fabrieken – zegt aan de telefoon dat hij zich niet veel zorgen maakt om zijn vader. „Het gaat goed met hem. Het zou kunnen dat hij ons gaat verlaten, ja, maar dan is hij dus wel 104 geworden.”

Evert Galama zal ook in Blauwhuis begraven worden, bij zijn vrouw en zijn moeder, en bij alle andere Galama's die daar al eeuwenlang liggen.

Tekst Jannetje Koelewijn Foto Merlin Daleman. NRC

Oane Galama (i4480) aan de slag met natuurinclusieve stallenbouw

3 juni 2020/

Sinds juni neemt Oane Galama (Dr. Ir.) voor een groot deel de werkzaamheden van Theun Vellinga over aangaande het project Natuurinclusieve stallenbouw. Oane gaat zich in eerste instantie bezig houden met het ondersteunen van boeren m.b.t. de subsidieregeling innovatieve stallen (RVO) en bij het uitwerken van het programma 'Bedrijfssystemen op weg naar natuurinclusieve kringloop landbouw'.

Oane heeft qua studie een achtergrond in milieukunde, biotechnologie, watertechnologie en landbouw. Hij is opgegroeid op een melkveebedrijf in It Heidenskip en nog steeds bij het familiebedrijf betrokken. Hij is een persoon die de praktijk van het boerenleven kent, een nuchtere blik op de wereld heeft en vooral heel veel kansen voor innovaties en duurzame ontwikkelingen ziet.

Met zijn wetenschappelijke achtergrond kan Oane de fundamentele principes van duurzame processen en technologie doorgronden en relateren aan de praktijk van een boerenbedrijf. Deze combinatie van wetenschapper / man uit de praktijk sluit goed aan bij Living Lab Fryslân.

In de ambulance starten met behandelen bij een beroerte

Dr. Yaël Nossent (i158), onderzoeker aan het LUMC en de Medical University of Vienna, werkt aan een snellere diagnose na een beroerte. Bij een beroerte telt elke seconde. Hoe langer hersenweefsel geen zuurstofrijk bloed krijgt, hoe ernstiger de gevolgen. Nu kan de behandeling pas starten in het ziekenhuis als de diagnose vaststaat. Dat wil Yaël met haar onderzoek veranderen. Bij een beroerte kan het gaan om een herseninfarct of een hersenbloeding. Bij allebei vallen hersenfuncties uit, maar de oorzaak is verschillend. Bij een herseninfarct raakt een bloedvat afgesloten door een bloedstolsel en zijn medicijnen (stolseloplossers) nodig. Maar bij een hersenbloeding is een bloedvat opengescheurd. Stolseloplossers zijn dan juist levensgevaarlijk: ze maken de bloeding en de hersenschade alleen maar erger. Er wordt gezocht naar nieuwe methoden om al in de ambulance, in één druppeltje bloed, de diagnose te stellen en daarmee eerder te kunnen starten met de behandeling.

Fotoprijsvraag: waar in de provincie Fryslân?

Hierna zien jullie 12 foto's die genomen zijn ergens op een plek in de provincie. Aan jullie, de donateurs de taak om uit te zoeken waar deze foto's zijn genomen. Stuur je oplossing vóór 1 januari 2021 naar het secretariaat van onze Stichting: galem024@kpnmail.nl o.v.v.

"Fotoprijsvraag Fryslân 2020"

Onder de goede inzenders verloten wij een leuke attentie!

Foto 1

Foto 2

Foto 4

Foto 3

Foto 5

Foto 6 6

Foto 7

Foto 9

Foto 8

Foto 10

Foto 11

Foto 12

Vernoemd naar Nanne!

We schrijven het jaar 1747!

Uit het huwelijk van IJsbrand Gaeles Meylema en Fokje Klazes wordt als zesde kind een zoon geboren: Marten IJsbrands Galama.

Martens IJsbrands Galama (geb. 11-11-1747 ovl. 19-06-1818) huwt met Sjoerdje (Sjutje) Nannes (geb. 12-01-1759 ovl. 16-12-1814). Zij krijgen samen 8 kinderen; hun tweede kind wordt **Nanne** Martens Galema (geb. 27-07-1789) genoemd en daarmee komt de naam **Nanne** voor het eerst in onze familietak voor. Omdat Nanne overlijdt, wordt hun zesde telg, die op 26-03-1797 wordt geboren wederom Nanne Martens Galama genoemd.

Het vierde kind van Marten en Sjoerdje, Fokke Martens Galama (geb. 24-01-1793) treedt in het huwelijk met Grietje Gerbens van der Werf (geb. 14-02-1796). Zij zetten de traditie die in gang is gezet door de ouders van Fokke voort en noemen een van hun 8 kinderen : **Nanne Galama** (geb. 08-12-1820). **Nanne** Galama (hij mocht maar 45 jaar worden) vindt zijn liefde in Siebrigje Jans Gerritsma (geb. 14-02-1796) en samen krijgen zij vier kinderen:

Jan Nannes Galama (op 3-jarige leeftijd overleden)

Grietje Nannes Galama

Jan Nannes Galama (08-09-1859)

Fokke Nannes Galama

Wat opvalt is uiteraard dat Nanne en Siebrigje al hun kinderen als tweede naam Nannes geven.

Hun derde kind en tweede zoon, Jan Nannes Galama (geb. 08-09-1859 ovl. 08-01-1921), is mijn overgrootvader. Hij trouwt met Jetske Kleiboer (geb. 26-12-1856 ovl. 19-11-1943).

Uit het huwelijk van Jan Nannes en Jetske worden vier kinderen geboren:

Minke (geb. 11-12-1886)

Nanne (geb. 23-10-1888)

Sijbrigje (27-11-1891)

Nanne (23-10-1894)

Hiernaast het gezin van Jan Nannes en Jetske met hun kinderen Minke, Sijbrigje en Nanne (midden)

Nanne, het vierde kind van Jan Nannes en Jetske wordt op 23-10-1894 geboren in Greonterp. Zijn werkzame leven vult hij in als boerenarbeider te Nijhuizum, zandvaarder, stratenmaker en baggeraar in Workum, landarbeider in Nibbixwoud (Noord-Holland) en tenslotte baggeraar, wederom in Workum. Hij trouwt in Wymbritseradeel op 7 januari 1921 met Ottje Teerenstra (geb. in Wolsum 29-10-1899). En zo zijn we aangekomen bij mijn Pake **Nanne** en Beppe Ottje.

Tijd om de naam **Nanne** onder de loop te nemen!

De "Friesche Naamlijst" (onomasticon friscum) van Johan Winkler (arts te Leeuwarden en auteur van wetenschappelijke boeken, tevens een van de pioniers in Nederland op het gebied van de dialectologie en de naamkunde; in 1885 publiceerde hij zijn tweedelige studie "De Nederlandsche geslachtsnamen in oorsprong, geschiedenis en beteekenis") geeft hierover het volgende weer:

Mannelijke namen:

Nanne, Nanno, Nanna. Nan. Verg. Nane. Nannele (verkleinwoord van Nanne). Nannen.

Nanning, Nanningh, Nannuick. Patronymicale vorm van Nanne.

Vrouwelijke namen:

Nanna, Nanke, Nanneke, Nank, Nanken; Nantsje (in Nederlandse spelling: Nantje); Nannitie. In

Stellingwerf en Lemsterland ook Nannigje, Nannigjen (volgens den Friso-Sassichen, in Drente en Overijssel inheemse vorm Nannechien)

Geslachtsnamen:

Nanninga, Nannenga, Nannama, Nannen, Nannes. – Nanning, Nan, Nederland

Plaatsnamen:

Nanningea, Nanninga (waarschijnlijk oorspronkelijk Nanning-gea of Nanninga-gea), (Stellingwerfs: Nanninge) is een buurtschap in de gemeente Ooststellingwerf.

Met It Nanningeaster-Forlaet, Nanningaater-Verlaat (Veelal kortaf, maar verkeerdelijk "Nanninga-Verlaat" genoemd), sluis in de Opsterlandse Compagnonsvaart.

Nannenhôf, buurt te Bolsward.

It Nannewyd, meer of veenpoel onder Oude Haske.

Nansum, gehucht onder Bierum bij Delfzijl.

Nannenborg (Oost Friesland: Niedersachsen Duitsland).

En dit brengt ons weer bij **Nanne** Galama en Ottje Teerenstra die tussen 1922 en 1938 zes kinderen mogen verwelkomen: Jan, Klaas, Siebren, Anna, Jetske en Romke. Al deze kinderen huren en zorgen ervoor dat maar liefst zes pakesizzers naar hem vernoemd worden:

Nan(ne) Galema (geb. Venlo 12-04-1952)

Nanne Galema (geb. Workum 24-05-1953)

Nan(ne) Galema (geb. Venlo 18-09-1957)

Nanne-Jan Sierkstra (geb. Delft 16-03-1962)

Nanne Bosma (geb. Bolsward 29-12-1964)

Nanning Galema (geb. Bolsward 13-11-1964)

En hier eindigt na 175 jaar, wat betreft onze familietak, de inbreng van de Nannes; immers, geen van de kinderen of kleinkinderen van deze zes Nannes draagt deze naam, waardoor de naam **Nanne**, die voor het eerst voorkwam in 1789 (Nanne Martens Galama), in 1964 (voorlopig?) het laatst gegeven werd aan een pasgeborene. Nan(ne) Galema Stein (Zuid-Limburg)

Eke Jouwsma-Galema (i151-Welsryp) is 100 jaar geworden

Jouster Courant 4-5-2020

Eke Jouwsma-Galema uit Sint Nicolaasga werd zaterdag 2 mei 100 jaar. Dat werd op gepaste afstand gevierd.

Burgemeester Fred Veenstra belde haar om haar te feliciteren.. (© Gewoan Dwaan/Douwe Bijlsma)

Gerardus Nicolaas Galema (i611).

Laat ik me even voorstellen. Ik ben Gerardus Nicolaas (roepnaam Gerard), zoon van Gerardus Nicolaas Galema (1923-2001, i344) en Siebrigje Hoekstra (1926-2017, i345). Mijn vader was het jongste kind van Gerardus Klazes Galema en Ytje Rientses Teernstra. Pake Gerardus heeft destijds wel laten blijken dat mijn roepnaam Gerard werd in plaats van Gerardus of Gradus, maar daar hadden mijn ouders kennelijk geen boodschap aan. Ik werd op 22 november 1953 geboren in het ziekenhuis te Coevorden en groeide op in Veenoord, samen met nog 3 jongere broers en 3 jongere zussen.

Toen ik geboren werd was mijn vader tuinder. Hij had het vak geleerd bij Jongma in Leeuwarden, waar ook zijn broers Klaas en Bonne hebben gewerkt. (Grappig detail: een kleindochter van deze Jongma is een tijd lang mijn collega bij Divosa geweest.) Toen Klaas zijn eigen bedrijf begon, heeft mijn vader daar ook nog gewerkt. Hij heeft na de oorlog ook nog een jaar in het Westland gewerkt.

Hij is in Veenoord terecht gekomen in zijn zoektocht naar een eigen bedrijf. In eerste instantie had hij een bod gedaan op een bedrijf in Broek op Waterland, maar dat ging niet door. In het vlak bij Veenoord gelegen Erica was een nieuw tuinbouwgebied in ontwikkeling, en de veiling voor dat gebied stond in Nieuw-Amsterdam dat met Veenoord een tweelingdorp vormt. Hij heeft de kans gegrepen toen daar woning en grond beschikbaar kwam. Het is echter nooit een groot succes geworden, mede in verband met fysieke problemen. Eind jaren '50 is hij daarom overgeschakeld op de veehouderij; iets waarmee hij al vertrouwd was geraakt op de ouderlijke boerderij. Zowel zijn vader als zijn schoonvader hebben hem toen bij de omschakeling ondersteund, o.a. met het leveren van vee. Later is de veehouderij uitgebreid met een grote legkippenstapel. Hoewel we thuis nooit iets tekort gekomen zijn, was het nooit een vetpot. Pas met de legkippen kregen we het financieel wat ruimer.

Na de openbare lagere school in Veenoord (daar was geen katholieke), en de (katholieke) HBS in Emmen ben ik sociale geografie gaan studeren op de Rijksuniversiteit in Groningen. Ik woonde toen ook in Groningen. Die studie heb ik na twee jaar afgebroken. Tot mijn dienstitijd heb ik o.a. bij Hooghoudt Distilleerderijen gewerkt.

In militaire dienst was ik radiotelexist bij een artillerieonderdeel in Assen. Tijdens die militaire dienst, en nog een paar jaar daarna heb ik weer in het ouderlijk huis in Veenoord gewoond.

Na de dienstitijd was het erg moeilijk een baan te vinden. Dankzij een subsidieregeling kwam ik terecht op het gemeentehuis van Sleen, bij de afdeling sociale zaken. Toen het geld van de subsidieregeling op was werd ik weer werkloos. Maar het hoofd van die afdeling had toen wel mijn vaardigheid om een goed verslag te maken opgemerkt. Zij was lid van Divosa (de landelijke vereniging van leidinggevenden bij gemeenten) en heeft een goed woordje gedaan bij de directeur van het secretariaat van die vereniging toen daar een notulist werd gezocht.

Ik begon begin 1978 dus als notulist bij Divosa in Den Haag, waar ik ook ging wonen. Daar ben ik tot het voorjaar van 2013 blijven werken. Ik heb vrijwel alle soorten werkzaamheden die op een secretariaat voorkomen verricht. Zo heb ik een tijd de personeelsadministratie verzorgd en was secretaris van de commissie die de interne en externe communicatie van Divosa tot haar taak had. Verder ben ik een tijdje redacteur van het maandelijkse informatiebulletin van de vereniging geweest. Ik stelde ook de jaarverslagen van Divosa op. Toen de automatisering zijn intrede op het kantoor deed, heb ik me ontwikkeld tot applicatiebeheerder en werd verantwoordelijk voor het onderhoud van de website van Divosa. Tegelijkertijd werd ik verantwoordelijk voor het archief en de bibliotheek, en het (digitaal) vastleggen van alle documentatie van het verenigingsbureau en de vereniging. Wel ben ik al die tijd, tot mijn pensionering, blijven notuleren, maar de laatste jaren alleen nog voor het bestuur van de vereniging. Eind jaren '80 is het verenigingsbureau verhuisd van Den

Haag naar Utrecht. Vandaar dat ik sinds 1989 in Utrecht woon.

Al die werkzaamheden komen me nu goed van pas als secretaris van de stichting "Galema's en Galama's door de eeuwen heen".

Aan pake Gradus en beppe Ytje heb ik niet zoveel herinneringen. Ze waren al redelijk oud toen ik werd geboren. Voor zover ik het mij kan herinneren ben ik een keer in hun huis in Workum geweest. Ik kan me niet herinneren of ze ooit bij ons thuis in Veenoord zijn geweest, maar ik neem aan van wel. De afstand tussen Workum en Veenoord maakte dat er niet zoveel wederzijdse bezoeken werden afgelegd. Mijn ouders moesten met het openbaar vervoer naar Friesland; dat kostte destijds een halve dag. Met de verjaardag van mijn vader kwam er altijd wel veel familie, zowel Galema's als Hoekstra's. Als we bij pake en beppe Hoekstra, en later oom Auke (Hoekstra), in Greonterp gingen logeren, gingen we in ieder geval een keer op visite bij pake en beppe Galema in het Theresiahuis in Blauwhuis. Pake herinner ik me als een wat knorrighe oude man, en beppe als een lief en breekbaar mens. Maar ze moet wel sterk zijn geweest: 13 kinderen groot brengen op een boerderij is niet niks.

Mijn vader heeft nooit veel verteld over zijn jeugd, behalve het kattenkwaad dat zo nu en dan werd uitgehaald. Hij is de enige van de kinderen die in Nijhuzum is geboren. Mijn moeder heeft wel verteld dat toen hij op school in Workum zat, hij 's middags bij zijn tante Lies in Workum ging eten.

Omdat geschiedenis in het algemeen mij altijd heeft geboid, vind ik familiegeschiedenis ook boeiend. Het is nog meer gaan leven door de eerste reünie van de Galama's/Galema's. Toen Haye Galama in Breukelen om ondersteuning vroeg voor de website en de digitale stamboom van de stichting, heb ik me aangemeld. Van lieverlee heb ik steeds meer werkzaamheden van Haye overgenomen, tot ik een paar jaar geleden tot secretaris ben benoemd.

In mijn vrije tijd heb ik veel tijd besteed aan de hengelsport. Ik vis het liefst met de vliegenhengel, en daarna met kunstaas op roofvis. Die visserij heeft me vaak in Ierland en Scandinavië gebracht,

Maar ik heb ook gevist in Mongolië en in Montana (USA). De trips naar Ierland hebben me een groot aantal vrienden in Ierland opgeleverd. Na mijn pensionering ben ik ook meer tijd gaan besteden aan museumbezoek (zowel kunst als andere soorten verzamelingen) en lange wandelingen door de prachtige natuur rond Utrecht.

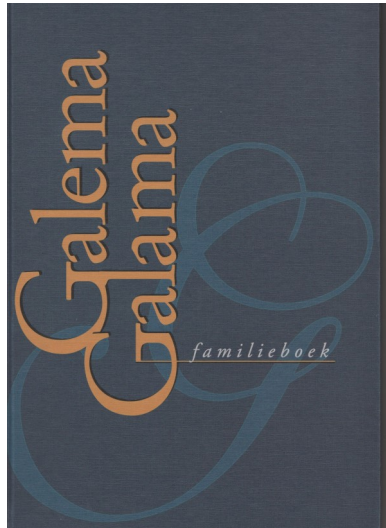
Van de redactie

Tijdens de laatste "brede tafel" kwam het onderwerp "**belangstelling van de Galama/Galema-jeugd voor onze familie**" weer eens ter sprake. Wij ouderen begrijpen natuurlijk dat onze jeugd nog weinig interesse heeft in, de op het eerste gezicht, "oubollige verhalen" over het verleden van onze familie. L'histoire se repete, dat hadden wij vroeger toen wij klein waren ook niet. Toch willen we proberen onze pijlen te richten op de 30+ jeugd, die op de leeftijd zijn dat men mogelijk belangstelling voor genealogie krijgt. Inspirerende verhalen over familieleden, naar buiten gebracht via de krant, de website de FB-groep of ander social media zouden ze zo maar over de streep kunnen trekken om donateur te worden. Een nieuw elan, nieuwe moderne verhalen gestoeld op, wat onze voorouders al hadden bedacht.

In dit nummer hier en daar al een voorzichtige poging. Gelukkig hebben we nog een vol jaar, hopelijk met wat minder covid 19 perikelen, om onze jeugd toch zover te krijgen deel te nemen aan het Galama/Galema gevoel. En natuurlijk uitmondend, in 2022, in deelname aan onze grote reünie. Ik kijk er naar uit, Albert Jan Nossent(i123)

Ons familieboek is voor alle donateurs te verkrijgen bij de secretaris voor € 10,-- + portokosten

Sanne en Berber vertellen over bezoek concentratiekamp Dachau: ‘Het heeft echt indruk gemaakt’

BOLSWARD Begin oktober 2019 brachten Sanne Galema en Berber Tanja samen met 23 andere leerlingen van het Marne college een bezoek aan het concentratiekamp Dachau, waar onder meer de Bolswarder priester en verzetsstrijder Titus Brandsma gevangen zat en overleed. „Wij willen het verhaal graag doorvertellen, dat vinden we heel belangrijk”, is het duo eensgezind. Ze hoeven dan ook niet lang na te denken als hun voormalig geschiedenisdocent hen vraagt om als spreker hun verhaal te doen tijdens het programma rond de Holocaust Memorial Day, in de Martinikerk. Beide dames zaten in 5 havo en konden zich opgeven om in oktober 2019 met hun school -iedere leerling kon zich inschrijven- met een select gezelschap af te reizen naar Dachau, het Duitse concentratiekamp op zo'n 20 kilometer van München. De trip wordt georganiseerd op uitnodiging van het Nationale Dachau Comité. Sonja Holtz spreekt namens dat comité eerder al in Bolsward en de leerlingen bezoeken het Titus Brandsma Museum. Het is voor de twee havisten,

Op vrijdag 24 april 2020 is Jan S. Zeinstra benoemd tot Officier in de Orde van de Oranje-Nassau.

De onderscheiding is hem toegekend voor zijn totale verdienste in zijn carrière in de agrarische sector nationaal en internationaal alsook zijn maatschappelijke en bestuurlijke inzet voor Leeuwarden, Friesland en omgeving.

Jan S. Zeinstra (75) werd geboren als boerenzoon in Leeuwarden. Hij trouwde met Greet Wierdsma en in de jaren 60 vertrokken zij samen voor de Stichting Nederlandse Vrijwilligers om diverse agrarische ontwikkelingsprojecten en melkveehouderijen op te zetten in Kenya.

Vervolgens heeft hij een aantal grootschalige melkveehouderij bedrijven gemanaged in Syrië, Libië en Saudi-Arabië. Tussen de buitenlandse periodes door heeft hij in Lelystad in maatschap met zijn broer een van de eerste ligboxstallen in Nederland gerund. Nadat hij in 1986 definitief terugkeerde naar Nederland werd hij directeur van Sloten (jongveevoerders en kalvermesterij).

In 1994 kocht Jan S. Zeinstra De Boer Stalinrichtingen in Leeuwarden. Dit bedrijf groeide in de jaren daarop uit tot het internationaal meest toonaangevende bedrijf op het gebied van stalinrichting voor de rundveehouderij. In 2000 kreeg de onderneming een koninklijke onderscheiding en werd zij Royal De Boer Stalinrichtingen BV en opende zij ook haar nieuwe fabriek en kantoren aan de Vestaweg op het Hemrik.

Royal De Boer had haar thuismarkt gedefinieerd in een straal van 1000 km rondom Leeuwarden en deze werd bediend door een verkooporganisatie en dealernet-

werk. Daarnaast exporteerde de onderneming naar meer dan 40 landen en werden er stallen ingericht onder extreme klimatologische omstandigheden van -30 tot + 40 C. Verdere groei en uitbreiding kreeg gestalte in een productie unit voor stalmatrassen onder de vlag Pasture BV, ventilatie onder de naam Ricon BV, Wilarus een vestiging in Rusland, waar lokaal geproduceerd werd en de overname van Brouwers Stalinrichtingen BV en anderen.

Zo ontstond de Wilaard Groep en werd de heer Zeinstra directeur van deze overkoepelende Holding maatschappij, die in 2009 verkocht werd aan GEA GmbH in Duitsland.

Jan S. Zeinstra houdt tot op heden met zijn persoonlijke Holding ZET BV kantoor aan de Willemsskade in Leeuwarden. Hier is ook de door hem opgerichte Foundation, Stichting Siebolt gevestigd.

Al die jaren heeft Jan S. Zeinstra zich verdienstelijk gemaakt in diverse besturen. Sommige sector en of branche gerelateerd, andere op sociaaleconomisch of maatschappelijk terrein. Zoals; FME, NRM, Stichting Ontwikkelingsbedrijf Leeuwarden, RABOBANK zowel regionaal als landelijk, BAB IBMS e.a.

In opdracht van de Gemeente Leeuwarden en/of provincie was hij adviseur bij Cambuur Heerenveen, Harlinger Havenbedrijf en het WTC Leeuwarden. Bij deze laatste heeft hij een herstructurering van het Expo centrum weten te realiseren en met name een belangrijke rol gespeeld in de realisatie van WTC General Assembly in 2018.

Jan S. Zeinstra heeft zich altijd ingezet voor het MKB in Friesland / Noord Nederland. Het belang van export voor deze bedrijven en de provincie.

De laatste jaren was hij ook bestuurlijk actief binnen diverse Stichtingen, als Stichting Ir. D.F. Woudagemaal, Stichting De Oude Ambachtsschool, Stichting Kanselarij, Stichting Stadsschouwburg Harmonie en hiermee zijn nog lang niet alle functies en activiteiten benoemd.

Voor Tom Mulder (1947 - 2020) bleef familiebedrijf Rentex Floron zijn passie

Directeur Tom Mulder in 2002 in de wasserij van Rentex Floron in Bolsward. Foto: Jan de Boer

'Ik wil graag 80 jaar worden', verklaarde Tom Mulder in juni 2002 in een interview met deze krant, toen hij afscheid nam als algemeen directeur van wasserijbedrijf Rentex Floron in Bolsward. Het heeft niet zo mogen zijn. Mulder overleed afgelopen vrijdag op 73-jarige leeftijd.

Mulder droeg destijds op 55-jarige leeftijd het stokje over na een fors investeringsprogramma in het Bolswarder wasserijbedrijf. Hij wilde na een reeks tropenjaren meer tijd voor gezin, familie en vrienden en voor zijn hobby's als zeilen, reizen en lezen. „Directeur zijn in deze bedrijfstak ben je 24 uur per dag”, zei hij. „Het kost veel inzet om boven de rode streep te blijven. In de gezondheidszorg staan de budgetten onder druk. Er wordt heel kritisch gekeken naar de toeleveranciers.”

Een andere reden voor het vertrek was dat Mulder zichzelf niet meer de juiste man op de juiste plek vond. „Het bedrijf heeft behoefte aan rust. Ik ben meer een ondernemer die wil groeien en uitdagingen nodig heeft.”

En groeien deed Rentex onder zijn leiding. Toen Mulder in 1970 begon als 'wasbaas', zoals hij zijn werk gekserend omschreef, telde het bedrijf enkele tientallen medewerkers. Bij zijn afscheid waren het er ruim vierhonderd.

Hij ging buitenlandse avonturen aan en zorgde voor een verbreding van het bedrijf naar nieuwe sectoren zoals horeca en zogeheten cleanrooms (Micronclean). Het leverde Rentex Floron in 1996 de titel Friese Onderneming van het Jaar op.

Burgemeesterszoon Mulder – zijn vader Johan was van 1966 tot 1984 burgervader van Bolsward – had echter moeite met de nieuwe levensfase. Hij zocht rust, maar bleef onrustig. Hij miste het personeel en de dagelijkse hectiek van het ondernemen en kon zich maar moeilijk overgeven aan zijn nieuwe vrijheid.

Het familiebedrijf, opgericht in 1913, was zijn passie, zijn alles. Vrijwel dagelijks was hij op de zaak voor een praatje over het wel en wee van bedrijf en medewerkers. Mulder was zo trots als een pauw toen in 2013 bij het honderdjarig bestaan van het bedrijf zijn zoon Titus als algemeen directeur werd benoemd. Na een interimperiode van tien jaar stond er weer een Mulder aan het roer.

Mulder heeft zijn hele leven in Bolsward gewoond en de stad lag hem zeer na aan het hart. Meerdere malen kon hij de wasserij voor veel geld aan een derde partij verkopen, maar die aanbiedingen wees hij vriendelijk van de hand. Voor de werkgelegenheid van Bolsward zou dat niet goed zijn, zo vreesde hij. Mulder was bovendien een van de drijvende krachten achter Bolsward aan Zet, een stichting die nieuwe activiteiten ontplooid na het vertrek van de zuivelschool in 1996.

De laatste jaren waren niet makkelijk. Mulder werd circa vijf jaar geleden getroffen door meerdere hersenbloedingen. Sindsdien was hij niet meer de oude. Hij overleed vrijdag in het Sint Antonius Ziekenhuis in Sneek. In kleren die door zijn Rentex waren gewassen. Leeuwarder Courant donderdag 17 september 2020

Handleiding AVG (Algemene Verordening Gegevensbescherming). De EU privacywet die per 25 mei 2018 van kracht werd.

Inventarisatie persoonsgegevensverwerking

De stichting Gala/ema's door de eeuwen heen (verder genoemd: de Stichting) legt persoonsgegevens vast die nodig zijn voor het functioneren binnen het kader van de doelstellingen van de Stichting. Deze gegevens gebruiken we voor het doel waarvoor deze aan haar zijn afgestaan, namelijk het lidmaatschap van de stichting en alles wat daar redelijkerwijs bij hoort. Deze gegevens delen wij niet met derden.

A. Welke gegevens worden standaard verwerkt / vastgelegd in het donateur systeem.

Naam – m/v – adres – postcode – woonplaats – geboorte- en sterfdatum-telefoonnummer – e-mailadres – bankrekeningnummer – betaalwijze – betaalhistorie – verzendwijze familiekrant-stamboomnummer-looptijd donateurschap.

De verwerking van deze gegevens geschiedt alleen nadat iemand die lid wordt van onze stichting daarvoor zelf zijn/haar persoonsgegevens aan ons heeft verstrekt en verklaart dat hij/zij toestemming geeft voor het doel waarvoor hij/zij donateur wordt.

De vastlegging van persoonsgegevens vindt plaats door de penningmeester in het davilex boekhoudsysteem. Dit software systeem is door de Stichting aangeschaft voor het beheer van de gegevens van de donateurs en de inning van contributie ten behoeve van de Stichting.

B. Welke bijzondere gegevens worden incidenteel verwerkt?

Er worden geen bijzondere gegevens verwerkt.

C. Wie hebben er verwerkingsrechten en wie hebben het recht tot inzien en waarom:

De penningmeester (thans: Famke Galema) – heeft het verwerkingsrecht om in Davilex mutaties van het donateursbestand aan te brengen.

De secretaris (thans: Gerard Galema) beschikt, in verband met zijn werkzaamheden (m.n. het versturen van uitnodigingen voor de bijeenkomsten), over een overzicht van naam-adres-woonplaats-emailadres van de donateurs.

D. Wie ontvangen er nog meer persoonsgegevens en waarom:

1. In verband met de (jaarlijkse) verzending van de familiekrant, ontvangt Albert Jan Nossent, (jaarlijks) een adressenlijst (naam-adres-woonplaats). Na verzending van de krant, wordt de lijst door Albert Jan vernietigd.

E. Wij passen ons ledenaanmeldingsformulier (ook op website) als volgt aan.

1. Wij vermelden op ons ledenaanmeldingsformulier de volgende clausule:

Door ondertekening en verzending van dit aanmeldformulier geeft u zich op als donateur van de Stichting Gala/ema's door de eeuwen heen en gaat u ermee akkoord dat uw gegevens worden verwerkt in onze donateuradministratie. Wij zullen uw e-mailadres uitsluitend gebruiken om contact met u op te nemen. Uw adresgegevens worden (indien van toepassing) uitsluitend gebruikt voor het versturen van de familiekrant en/of voor correspondentie over de contributie.

De Stichting Gala/ema's door de eeuwen heen gaat zorgvuldig om met uw persoonsgegevens.

F. Foto's

1. Indien wij foto's willen maken tijdens een activiteit of bijeenkomst – uitsluitend om eventueel af te drukken in ons contactblad en/of de besloten Facebookgroep – dan zullen wij dat vooraf aankondigen. Als er mensen bezwaar maken dan kunnen zij dat aangeven en zullen wij hun bezwaar respecteren.
2. Voor publicatie van een foto op onze website van duidelijk herkenbare mensen op een besloten bijeenkomst, houden wij er rekening mee dat daarvoor vooraf hun schriftelijke toestemming nodig is.
3. Indien van toepassing zullen we schriftelijke verklaringen bewaren.

G. Archivering.

1. Voor een aantal van de hierboven genoemde onderwerpen archiveren wij gegevens

digitaal en / of schriftelijk in het AVG-dossier van de Stichting. B.v. aanmeldings-formulieren en/of andere schriftelijke / mail correspondentie met betrekking tot de persoonsgegevens.

H. Recht van inzage in of aanpassen van persoonsgegevens / donateur gegevens.

1. Donateurs hebben het recht op inzage in hun gegevens. Als een lid daar om vraagt laten wij (bij voorbeeld door middel van een print) de betrokkene zien welke gegevens van hem/haar verwerkt zijn. Donateurs hebben ook het recht om de geregistreerde gegevens te wijzigen of te laten verwijderen. Dit recht heeft uitsluitend betrekking op de eigen gegevens.

Beveiligingsbewustzijn

A. We hebben de volgende technische en organisatorische maatregelen getroffen.

1. De persoonsgegevens die wij beheren zijn uitsluitend toegankelijk voor hen die daartoe gemachtigd zijn.
2. Alle computers waarin persoonlijke gegevens zijn opgeslagen of waarmee persoonlijke gegevens worden ingezien/benaderd zijn goed beveiligd met virusbescherming en hebben toegangs- en schermbeveiliging.
3. Geprinte / papieren persoonsgegevens worden afgesloten bewaard en worden zorgvuldig vernietigd wanneer deze niet meer gebruikt worden / niet meer relevant zijn voor het functioneren van de Stichting.
4. Bij e-mails die aan meerdere mensen worden verzonden maken we er een gebruik van alle mailadressen van de geadresseerden in de “BCC-regel” te zetten en in het mailbericht aan te geven aan wie het bericht gericht is.

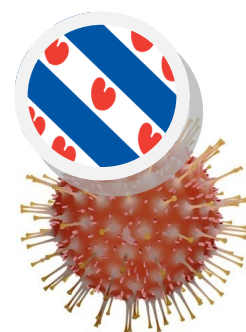
Hoe wij handelen bij het vaststellen van datalekken

B. Hoe handelen wij bij het vermoeden of vaststellen van een datalek?

1. Voor vragen of klachten over de verwerking van persoonsgegevens kunnen de leden van de Stichting terecht bij de penningmeester.
2. In het geval een datalek geconstateerd is, zal daarvan melding gemaakt worden. Ook de eventueel betreffende donateurs zullen worden ingelicht door het bestuur van de Stichting.

Privacy Protocol

Een Privacy protocol wordt als een separaat document gehanteerd. Het protocol is toegevoegd aan ons digitale AVG-dossier. Het bestaan van ons Privacy protocol zal in de familiekrant bekend worden gemaakt. Een digitale versie van de verklaring is op de website van de Stichting geplaatst. Leden die daarom vragen zullen wij een geprinte versie van het protocol sturen.

„LIEF en LEED“

Zuster Agatha Barbara Wierema
Bolsward 26 februari 1913
† 14 oktober 2019

Meinte Jorna
I3018 1934
† Wijckel 16 juni 2020
Zoon van Geertruida Susanne Galama en
Assuerus Jorna

Thomas Herman Maria Mulder
Sneek 6 juni 1947
† Sneek 11 september 2020

Siebrigje Annie Agatha Galama Hoekstra
27 december 1957
† 8 december 2019

Theophilus Constantinus Eugenius Vereecken
Vogelwaarde 10 mei 1942
† Dronten 29 oktober 2020

Anna Maria Galema Bouma
Workum 16 mei 1941
† Leeuwarden 5 oktober 2020

Johan Galama
Kraggenburg 10 januari 1952
† Deinum 25 augustus 2020

Ali Galama van Smeden
Franeker 12 september 1921
† Oosterwolde 10 december 2019.

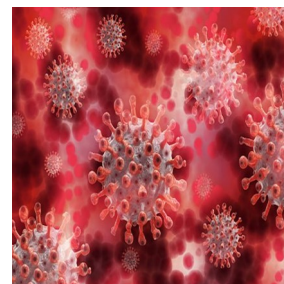
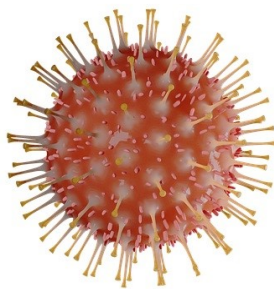
Geboren 16 oktober 2019
Luna Karin Galama
Dochter van Jacko Galama en Anna Carina Paques
Zusje van Tobi Lucas Galama en kleinkind van Eobaan B.W.
Galama en Afra Lioba Maria Veldman

Geboren 2 april 2020
Levi van der Donk
Zoon van Laura Galema en Jason van der Donk
Broertje van Romy en kleinzoon van Ellen en Hay Galema

“ÚS SITTE”

Het bestuur van de Stichting is steeds op zoek naar donateurs die ook een (familie)steentje willen bijdragen. Voor informatie bel of mail een van de bestuursleden.(zie colofon pag.2)

